

PARTIZAN GENÇLİK

AYLIK SİYASİ DERGİ ŞUBAT 1995 YIL: 1 SAYI: 1 FİYATI: 20.000 TL. (KDV Dahil)

*Sen de çıkar
göğsünün
kafesinden
yüregini;
şu güneşten
düşen
ateşe fırlat;
yüregini
yüreklerimizin
yanına at!*

MERHABA

Emperyalizme, faşizme, feodalizme, komprador kapitalizme, şovenizme ve her türden gericiliğe karşı; bağımsızlık, halk demokrasisi, sosyalizm ve yüce komünizmin kızıl bayrağını, elden ele devrederek hep yüksekte tutacak, çeşitli milliyetlerden ezilen emekçi halkımıza ve halk gençliğimize, **Partizan Gençlik**'ten merhaba.

Partizan Gençlik olarak, siz sevgili okurlarımızın karşısına bu ilk sayımızla çıkmanın sınırsız sevincini ve coşkusunu yaşıyoruz. Şanlı Partizan tarihinin ve Partizan geleneğinin mirasçısı olma onurunu içimizde taşıyoruz.

Partizan Gençlik yayın hayatı boyunca; ülkemizin özgül koşullarına göre belirlenmiş olan merkezi görev anlayışından sapmadan, proleter öncünün altınçağı yaratma mücadelesine, enginleri fethetme ruhu ile, gücü ve bilinci ölçüsünde katkıda bulunmaya çalışacaktır. Hizmet ettiği sınıfın ve sesi olduğu kitlenin kim olduğu bilinciyle ve sorumluluğuyla, ortaya koyduğu amaç ve belirlediği hedeflere erişmek için kolektif bir çaba harcayacaktır.

Partizan Gençlik; burjuvazinin ilerici barutunu tüketip gericileştiği emperyalizm ve proleter devrimler çağında, Marksist, Leninist, Maoistlerin önderlik ettiği Demokratik Halk Devrimi'nin yayın alanındaki savunucusu olacaktır. Halk gençliğini bu bilinçle donatmak amacına hizmet edecektir.

Partizan Gençlik halkların kurtuluşunun Demokratik Halk Devrimi'yle olacağını propagandasını yaparken, devletin başta Kürt ulusu olmak üzere tüm halklara yönelik gerçekleştirdiği baskı ve katliamlarını, asimilasyon politikalarını teşhir edip bunlara karşı mücadele yürütürken, "Ulusların Kendi Kaderini Tayin Hakkını" kayıtsız şartsız savunacak ve ezilen tüm halkların ortak ögrütlenme ve mücadelesinden yana olacaktır.

Partizan Gençlik; ezilen tüm dünya halklarının mücadelesine destek verirken, "Yaşasın Tüm Dünya Halklarının Kardeşliği" şiarını kendisine bayrak edinip, halklar arasındaki birlik ve kardeşlik bağlarının pekişmesi, dayanışma ruhunun gelişmesine hizmet edecek tarzda enternasyonalist bir politika izleyecektir.

Partizan Gençlik; TC'nin faşist yüzünü ve onun ideolojisi olan Kemalizmi, Kemalizm hayranlığını ve Kemalizm kuyrukçuluğunu devrimcilik(!) diye yutturanlara karşı ideolojik mücadelede amansız olacak ve onların gerçek yüzlerini halkımıza ve halk gençliğimize teşhir edecektir.

Partizan Gençlik; genelde çeşitli milliyetlerden emekçi halkımızın, özelde ise halk gençliğimizin her alandaki gözü ve kulağı olacak, sizlerin katkılarıyla dili olup haykıracak ve haksızlıkların, çarpıklıkların üzerine amansız ve tavizsiz bir şekilde yeniyi yaratma azmi ve cesaretiyle gidecektir.

Bu anlamda siz okurlarımızın bize sahip çıkacağından, maddi ve manevi yardımlarınızı sunacağınızdan eminiz. Ayrıca dergimize göndereceğiniz yazı, fotoğraf, anı, hikaye şiir, grafik, karikatür çalışmalarınızla katkıda bulunmanız, eleştirinizle yol gösterici olmanız; daha güzel ve dolu dolu bir **Partizan Gençlik** olarak çıkmamızı ve zenginleşmemizi sağlayacaktır. Unutmayalım ki; bu dergi halkın, halk gençliğinin yani hepimizin dergisidir.

İlk sayı olmanın verdiği acemilik ve eksikliklerimizi aşarak yeni sayılarımızda buluşmak dileğiyle.

PARTİZAN GENÇLİK.

İ	☐ Y ENİ YILDA YENİ ATILIMLAR YARATMAK İÇİN MÜCADELEYE.....	3
Ç	☐ AVRUPA ŞAFAKLARINI TUTUŞTURAN ÜÇ KOMÜNİST KATLEDİLDİ.....	4
İ	☐ YENİ DEMOKTARİK GENÇLİK 5. KURULTAYINA HAZIRLANIYOR.....	6
N	☐ SANILMASINKİ ONLAR UNUTULDULAR; ONLAR KAVGANIN ŞAFAĞINDALAR.....	6
D	☐ HERŞEYE HAZIR OLMANIN GERÇEK ANLAMI: YARATICI ÇALIŞMA.....	8-9
E	☐ ONURLU BİR YAŞAM İÇİN ONURLU ÖLÜM.....	10-11
E	☐ KAZANMAK İSTİYORSUN; ÖYLEYSE AKIL VE CESARETİNİ BİRLEŞTİRMEK ZORUNDASIN.....	12-13
K	☐ GENERAL OKAMURA:"HERŞEYİ YAKIN, YIKIN ÖLDÜRÜN".....	14-15
İ	☐ İDEALİZM VE TARİHSEL MATERYALİZMİN KONUSU; TARİHSEL KÖKENİ.....	16-17
L	☐ KOMUTAN CEBE'NUN ANISINA.....	18
E	☐ SANATA BAKIŞ AÇIMIZ NE OLMALI?.....	19
E	☐ KIZIL KAYALAR.....	20
R	☐ "ONLARI ANMAK; BIRAKTIKLARI BAYRAĞI AYNI İNANÇ VE KARARLILIKLA HEDEFE TAŞIMAKTIR.....	22

ABONE KOŞULLARI

- Yurtiçi:** 6 aylık (6 sayı): 120.000.TL / 1 Yıllık (12 Sayı) 240.000,-TL.
- Yurtdışı:** 6 aylık (6 sayı) 24 DM / 1 Yıllık: (12 sayı) 48 DM
- Yurtiçi Hesap No:** İsmet Büyükyavaş, Yapı Kredi Bankası
Çemberlitaş Şubesi: 0097010-3
- Yurtdışı Hesap No:** İsmet Büyükyavaş, Yapı Kredi Bankası
Çemberlitaş Şubesi; 3002281-4

ALTINÇAĞ YAYIMCILIK Basım Sanayi Limited Şirketi

- Sahibi ve Yazışmaları Müdürü:** Hatun YILDIRIM
- Genel Yayın Yönetmeni:** İsmet BÜYÜKYAĞCI
- Yönetim Yeri:** Binbirdirek Mah. Piyerloti Cd. Onur Apt. 41/B, D: 8 Çemberlitaş-İstanbul Tel: (0212) 517 15 12 - (0212) 518 89 49 Fx:(0212) 638 17 59
- Dizgi:** Altınçağ Yayımcılık
- Baskı:** SERLER

B
Ü
R
Ü
N
L
E
R

- KARTAL:** İstasyon Arkası, Pınar İşhanı K:4/57
Tel-Fax : (0 216) 353 38 12
- İZMİR:** Fevzipaşa Bulvarı, 1368 sk. No:1 İkbal İş Merkezi K:4/409 BASMANE Tel-fax: (0232) 445 26 17
- KAYSERİ:** Sivas cd. Stad İşhanı, K: 6 No: 605
Tel-fax : (0 352) 222 52 10
- TOKAT:** Meydan Çarşısı, Küflüoğlu İşhanı, K:3, No:83,
Tel: (0 356) 214 92 78
- SİVAS:** Kepenek cad. Şenyurt sitesi, K:4/41
Tel:(0 346) 221 37 97
- ÇUKUROVA:** Cemal Gürsel Cd. Özgül İşh.K:5.No:26 ADANA
Tel: (0 322) 351 74 30
- BLAZİG:** 1. Harput Cad. Korkmaz İşhanı N: 3 K: 6/502
Tel: (0 424) 236 48 76
- YURTDIŞI TEMSİLCİLİĞİ:** Weseler str. 11-13 47169
DUISBURG / DEUTSCHLAND
Tel: 203 40 60 195 - Fax : 203 40 60 295

Yeni yılda yeni atılımlar yaratmak için mücadeleye

Bir yılı daha geride bırakırken, acaba yaşadığımız ülkenin gerçekliğini ve objektif durumunu yakalayabilen gözlere, gelişmeleri algılayarak çözümler üretme yeteneği olan kabalara sahip miyiz?

Ülkemiz egemen sınıfları, sömürü ve baskının üzerine kurdukları düzenlerinin devamı için bir yandan halkın gelişen ve yükselen muhalefetini ve mücadelesini katliamlarla, köy yakmalarla, sürgünle, göçle, kanla, kısacası zor ve cebirle boğmaya çalışırken, diğer yandan da faşist ideolojisini eğitim kurumlarıyla, basını ve televizyonuyla empoze etmeye, kendi yozluğunu her alanda yaymaya, konuşmayan, görmeyen, duymayan; kör, sağır ve dilsiz insanlardan oluşmuş bir toplum yaratmaya çalışıyor.

Ancak, görünen bir gerçeklik vardır ki, o da artık halkımızın gözlerine bağlanan kara bantı açmaya başladığıdır. Yüzyıllardır kulaklarına tıkanan pamukları teker teker çıkarmaya, ağızlarına yurulan banlıları sökmeye ve kısıkaç altına alınarak kendilerine yurulan demir zinciri büyük bir silkinişle çatırdatıp kırmaya, haykırışlarını yükseltip ayağa kalkmaya başladı. Bu çatırdatılan sesleri tüm yurdu sararken; hakim sınıflar ne yapacaklarını bilmez, şaşkın bir durumda ağızlarından salyalar saçarak, işçiye, memura, öğrenciye, köylüye, özgür başına, yani sesin geldiği bütün muhalefet kesimlerine saldırıp bir umar elde etmeye çalışıyor. Ama nefile! Umudla giriştiği her saldırıya verilen yanıt, bir tokat gibi kendi suratlarında patlıyor ve patlamaya devam edecektir. 1994 yılını şöyle bir mercek altına aldığımızda göreceklerimiz:

Çeşitli iş sahalarından haksız ve gereksiz isten atılan binlerce, onbinlerce işimiz mevcuttur. Ve sömürü çarkının dişileri arasında daha fazla ezilmek istemeyen bilinçli işçilerin hak almaya yönelik yükselen mücadelesi ile memurların ekonomik istemleri de aşan, grevli toplu sözleşmeli sendikal hak arama eylemleri artmaktadır. Özelleştirme yasa tasarrısının kabulüyle işsizler ordusuna binlercesi daha katılacaktır. Açık olan diğer bir şeyde, ülkenin zenginlik kaynaklarını ya da "sanayi kuruluşlarını" emperyalistlere peşkeş çekmekle egemenlerin içine düştükleri bunalımdan çıkarmaya çalışmalarıdır.

Yine hakim sınıfların muhalefet odaklarını susturma politikalarının bir parçası olan devrimci-sosyalist-yurtsever başına yönelik toplantı, kapatma, gözaltına alma, tutuklama, para cezalarına çarptırma şeklindeki saldırıları da giderek artmaktadır. En son süreçte Özgür Ülke gazetesinin devlet eliyle ve emriyle bombalanıp yok edilmeye çalışılması, gerçekleri ifade eden farklı seslere karşı tahammülsüz olan hakim sınıfların, ne kadar acizleştiklerinin ve kudurduğunun bir göstergesidir.

1994 ün değişmeyen tablolarından biri de, ülkenin doğusunda ve güney doğusunda yoğunlaşan ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelesi karşısında acz içine düşen devletin dışlarını göstererek bastırma çabalarıdır. Yoğun asker sevkıyatları, birbirini izleyen operasyonlar, tatbikatlar, milyarlarca, trilyonlara mal olan hava hareketleri, köylerin, ormanların yakılması, köylülerin göçe zorlanması, bölgeyi insanızsızlaştırma politikalarıyla pervasızca yöre halkına uygulanan insanlık dışı saldırılar... Egemenleri saldırganlaştıran, "bir kıvılcımın bütün bozkırı tutuşturacağı" gerçeğidir. Dersim'de çakan kıvılcım, Karadeniz, Toros, Sivas, Bingöl dağlarını tutuşturmuştur. Kızıl Siyasi İktidar (KSİ) perspektifli köylü gerilla savaşının her geçen gün boyutlanması, zulüm ve sömürü çarkının dişilerini teker teker kırmaya, emekçi halkımızın çözümsüzlüğüne çözüm; umutsuzluğuna umut olmaktadır. Bu anlamda bir iç savaş içerisinde olan egemen sınıfların ekonomiyi sözde düzeltme çabaları da nafiledir. Çünkü artık ülkenin ekonomisi, savaşta finanse etmeye yönelik şekillendirilmiş savaş ekonomisidir. Egemenler büyük bir kaos ve bunalım içindedir.

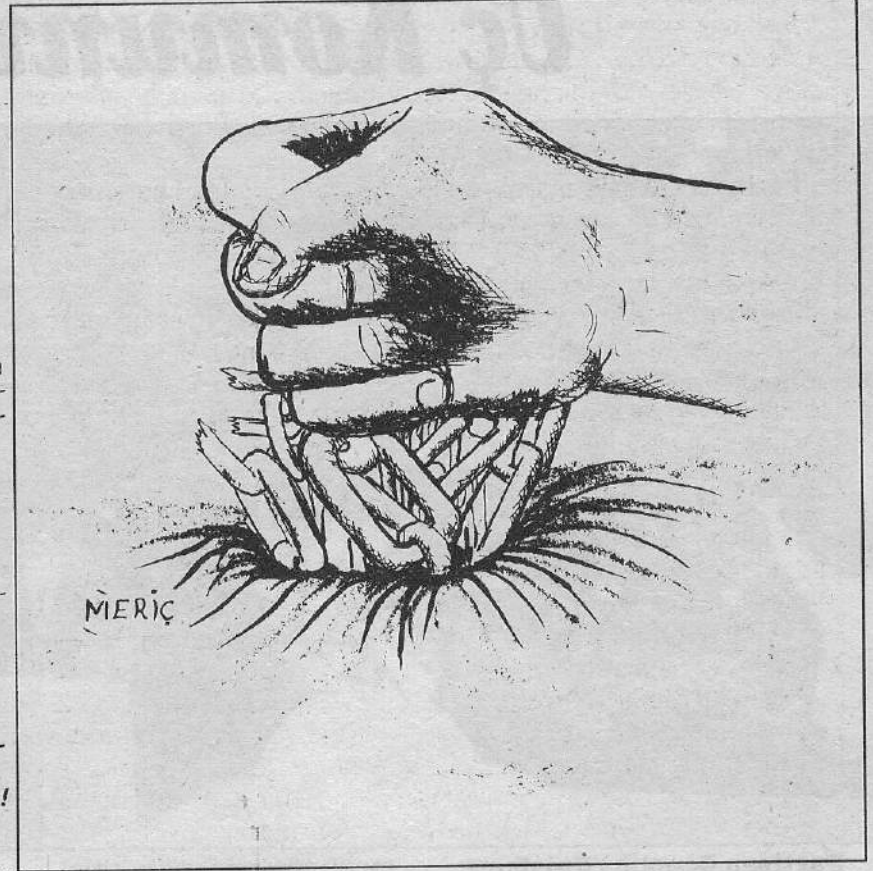
Şimdide bütün sınıf ve ideolojiler açısından özel bir önem taşıyan gençliğin durumuna bakalım;

Genç sınıflar ve onun ittifakları, gençliği kazanmak için özel örgütler düzenleyerek ve kendi sınıf savaşmalarının amaçlarına bağlayarak, gençliği kendi etki alanlarında tutmaya çalışıyorlar. Kompradorburjuvalar ve büyük toprak ağaları kendi düzenlerinin sürebilmesi için, gençliğin var olan o dinamizminden doğan yıkıcı, kurucu ve dönüştürücü gücünü kendi sınıflarının lehine çevirmek amacıyla gençlik üzerindeki geçmişten beri süregelen kurumsallaşmış politikalarını bir an olsun boş bırakmayıp, kültürel anlamdaki telkinle de gençliği kazanmaya, kendi kokmuş yaşam biçimine tesvik etmeye çalışıyorlar. Ancak yenilikçi, dönüştürücü, sorgulayıcı olan gençlik, düzenin bu oyunlarını bosa çıkarmaktadır. Bundan dolayıdır ki, her zaman için gençliğe -kazanma istegi ve politikaları bir yana- potansiyel tehlike olarak bakılmıştır. Liselerimiz, üniversitemiz; kapıldıkları aramalarla, kimlik kontrolleriyle, keyfi gözaltılarla estirilen terör rüzgarları içerisinde kıstalaştırılmaya çalışılmış buda başarılı da olunmuştur. Eğitimin içi tamamen boşaltılmış, bilim adına yozluk öğretilir olmuştur. Ancak dünyayı değiştirmek için savaşımının bir mevzisi olarak kayranması gereken gençlik hareketi de, aktif mücadele içerisinde kendi örgütlülüklerini yaratmak ve geliştirmek zorundadır. Aksi takdirde sorunlarına sağlıklı bir çözüm bulamayacaktır. Özgür ve bilimsel, üretime ve emeğe göre şekillenmiş bir eğitim sistemi içerisinde geleceğimize sahip çıkmak istiyorsak, unutmamalı ki bunun ön koşulu Demokratik Halk Devrimi'nin gerçekleştirilmesidir. Bu bilinçle, Demokratik Halk Üniversiteleri ve Demokratik Halk Liseleri perspektifiyle; günlük akademik-demokratik sorunlar ve talepleri, bu doğrultuda gerçekleştirilecek eylemlilikleride dışlamadan, mücadeleyi yükseltmek gerekmektedir. Bu amaca ulaşabilmek için kullanacağımız araçlar, öğrenci dernekleridir. Üniversitelerde yıllardır nasıl kullanacağımızı bilmediğimiz derneklere asıl niteliğini kazandırarak dört elle sarılmalıyız. Kantinlere, kafeteryalara, kahvelere tıkıştırılan gençleri, buralardan çıkararak derneğe taşımak, şu süreçte için özünü oluşturuyor. Bu da ancak ve ancak sağlıklı bir dernek faaliyetleriyle bu insanların yaşamlarına müdahale etmekle mümkündür. Liselerde ise dernekleşmenin ön aşaması olarak öğrenci birlikleri oluşturulmalıdır. Sınıf temsilcilikleriyle oluşturulan lise öğrenci birliği ve lise temsilcilikleriyle oluşturulan il-ilçe liseleri öğrenci birliği örgütlenmesine doğru gidilmeli, akademik-demokratik mücadele bu örgütlülük temelinde yürütülmelidir.

Her alandaki muhalefet, "kurtuluş kendi ellerimizdedir" şiarından hareketle kendi içinde örgütlenmesini yaratmak zorundadır. Öğrenciler, gençler derneklere bunu yapmaya çalışırken, sokaklara dökülüp bir insan seli oluşturulan işçiler ve memurlarımızda haklı taleplerini daha gür bir sesle haykırabilecekleri öz örgütlülükleri olan sendikaları yaratmak ve buralarda örgütlenmek durumundadırlar. Çünkü en geniş kitleyi sermayeye karşı birleştirerek mücadeleye teşvik ve seferber edebilme potansiyeline sahip olan ekonomik-sendikal mücadele alanı, daha yüksek mücadele ve örgütlenme biçimlerini hazırlamada ve politik mücadeleye yeni kanalları açmada önemli bir yere sahiptir.

Gelinen süreçte herkes kendisinden beklenecekleri yapmaktan zorundadır. Çünkü kolektif çalışma ve inisiyatif olmadan, kurtuluş mücadelesi zaferle noktalanmaz. Haydi öyleyse;

"Omuz Omuz Mücadeleye", "İşçi, Köylü, Memur, Gençlik Elele Gelecek Güzel Günlere"

Avrupa Şafaklarını Tutuşturan Üç Komünist Katledildi

Partizan Gençlik / Duisburg: Almanya'nın Germersheim kentinde, kamulaştırma yapmak üzere bir kumar lokalini basan TKP(ML)-TIKKO taraftarları Nurettin Topuz, Mustafa Akgün ve Mustafa Aksakal Alman polisi ve sivil faşistlerce katledildi. TKP(ML)-TIKKO taraftarlarınca basılan; halkı uyuşturma işlevi gören gerici, yoz kurumlardan biri olan kumar lokalinin, sivil faşistlere ait olduğu öğrenildi.

31 Aralık 1994 günü sabaha karşı saat 4:30 sıralarında gerçekleştirilen eylemde, Alman polisinin müdahalesiyle çıkan çatışmada bir polis yaralanırken, TKP(ML)-TIKKO taraftarları Nurettin Topuz, Mustafa Akgün ve Mustafa Aksakal, lokaldeki sivil faşistlerce arkadan kurşunlanarak katledildiler. Katledilen taraftarların cenazeleri Almanya'nın Wiesthof kentinde yapılan törenden sonra İstanbul, İzmir ve Tunceli'de düzenlenen kitlesel cenaze törenleri ile toprağa verildi. Almanya'nın Wiesthof kentinde, Yargısız İnfazlara Karşı Mücadele Komitesi'nin yaptığı çağrı üzerine Wiesthof kilisesi önünde toplanan yaklaşık 1000 kişinin katılımıyla cenaze töreni düzenlendi. Nurettin Topuz, Mustafa Akgün ile Mustafa Aksakal'ın resimlerinin yer aldığı büyük bir pankart elden ele dolaştırılırken, "**Devrim Şehitleri Ölümsüzdür**" yazılı TKP(ML) imzalı bir pankartın da asıldığı görüldü. Kızıl bir kumaşa sarılmış tabutların

etrafında toplanan kitle; "**Ordumuz TIKKO Katillerin Peşinde**", "**Şehitlerimiz Ölümsüzdür**", "**Yaşasın Partimiz TKP(ML) Yaşasın Ordumuz TIKKO**" sloganlarını haykırdı. Saygı duruşuyla devam eden cenaze töreninde Mustafa Akgün, Nurettin Topuz ve Mustafa Aksakal'ın devrime adanmış kısa yaşamlarının ve mücadelelerinin anlatıldığı bir konuşma yapıldı. Yapılan konuşmalar da parti bilinciyle, görev aşkıyla ve komünist sorumlulukla Avrupa şafaklarını tutuşturan üç militanın; partiyeye, halka ve devrime olan inançları anlatıldı. TKP(ML)'nin siyasal ve ideolojik bakış açısının da vurgulandığı konuşmalarda, haykırılan sloganlarla, söylenen marşlarla şehitlerin kanlarıyla yaratılan değerlerin geliştirileceği mesajı verildi. Konuşmaların sonunda şehit ailelerinin hep bir ağızdan; "**Taşıdığınız kızıl bayrağı, biz taşıyacağız. Kavgayı bıraktığınız yerden biz devralacağız**" demeleri kitleyi coştururken, faşist katillere olan öfkeyi bir kat daha arttırdığı gözlemlendi.

Törenden sonra, alkışlarla ve sloganlarla omuzlara alınan cenazeyi Türkiye'ye göndermek üzere, yola çıkıldı. Kitlenin bineceği otobüslerin anahtarlarına el koyan Alman polisi, ummadığı bir direnişle karşılaştı. Kitlenin kararlı olması karşısında geri adım atan polis, el koy-

duğu anahtarları geri vermek zorunda kaldı. İkinci bir tören yapmak üzere Mannheim kentine gelen kitle, polis barikatıyla karşılaştı. Kimlik kontrolü ve arama yapan polisler kitle arasında çatışma çıktığı da gözlemlendi. Polisin havadan helikopterle de desteklediği engelleme nedeniyle tören yapılamadı. Şehit düşen üç militanın cenazesi, 5 Ocak 1995 Perşembe günü uçakla Türkiye'ye getirildi. Mustafa Aksakal ve Mustafa Akgün'ün cenazeleri İzmir ve Malatya'ya gönderilirken, Nurettin Topuz'un cenazesi

Bağcılar Hastanesi Morgu'na konuldu. 6 Ocak Cuma sabahı hastaneden alınan Nurettin Topuz'un cenazesi, Sarıgazi Cemevine götürüldü. Cemevinin çevresini kuşatan polis ve jandarmanın, mezarlığa giden yolun her köşesini tuttuğu gözlemlendi. Omuzlara alınan cenaze yaklaşık 200 kişinin eşliğinde Sarıgazi Mezarlığı'na götürüldü. Yaklaşık 1 km'lik yolu yürüyerek mezarlığa ulaşan kitle, polislerce ablukaya alınan mezarlığa girdi. Sarıgazi Mezarlığı'nda yapılan törende Nurettin Topuz'un devrimci yaşamının ve mücadelesinin anlatılmasından sonra, tüm devrim şehitleri için saygı duruşunda bulunuldu. Cenaze toprağa verilirken; "**Kızıl Ordu TIKKO Katillerin Peşinde**", "**Biz Biz İşçinin Köylünün Yiğit**

Sesiyiz, Namluya Sürülmüş Halk Mermisiyiz", "**Kahrolsun Emperyalist Katiller**", "**Devrim Şehitleri Ölümsüzdür**" sloganlarının atıldığı gözlemlendi. 6 Ocak Cuma günü ailesi tarafından havaalanından alınan Mustafa Aksakal'ın cenazesi, evine getirildi. Polisin evi kuşattığı gözlemlendi, ancak evi kuşatan yalnızca polis değildi. Mustafa Aksakal'ın 200 kadar yoldaşı da evin önünde bekliyordu. Saat 11.00 gibi evden alınan cenaze, araba konvoyları oluşturularak Buca Mezarlığı'na götürüldü. Mustafa Aksakal burada yapılan bir törenle toprağa verildi.

Mustafa Akgün'ün cenazesi Malatya'ya aktarmalı götürmek üzere getirildiği Yeşilköy Havaalanı'ndan, polislerce kaçırıldı. Ailesine haber verilmeden gizlice Ankara'ya götürülen cenaze Akgün'ün yakınlarının kararıyla sonucunda Ankara'dan alınarak, uçakla Malatya'ya getirildi. Malatya Havaalanı'na saat 17:00 sularında getirilen cenaze, bir kez daha sivil polislerce kaçırılmak istendi. Havaalanı'nda bulunan kitlenin tepki göstermesi üzerine bunda başarılı olunamadı. Daha sonra Tunceli'ye gönderilmek üzere minübüse konulan cenaze, konvoy eşliğinde yola çıktı. Sivil polislerce takip edilen cenaze konvoyu, Elazığ Abdullahpaşa girişinde durduruldu. Polis; konvoyda bulunan araçların plakalarını aldıktan sonra, konvoyun yoluna devam etmesine izin verdi. 6 Ocak 1995 Cumartesi günü Tunceli merkeze bağlı Ambarlı köyüne getirilen cenaze 150 kişinin katılımıyla toprağa verildi ■

İZİNSİZ KONUŞAN ÖĞRENCİYE PARA CEZASI

Partizan Gençlik/Kayseri:

Okula kayıt yaptırabilmek için para ödemek zorunda kalan öğrenciler, derslerine çalışmamalarının ve ders işlenirken konuşmalarının cezasını da para ödeyerek çekiyorlar.

Kayseri lisesinde, ders işlenirken öğretmenin izni dışında konuşan öğrencilerin, para cezasıyla karşı karşıya kaldıkları bildirildi.

Öğretmenin izni olmadan konuşan bir öğrenci, öğretmeni tarafından 20 bin lira para cezasına çarptırıldı. "Cezanı ya 20 bin lira vererek ya da dayak yiyerek çekeceksin, Hangisini tercih ediyorsun?" diyen öğretmen, verecek parası olmayan öğrenciyi arkadaşlarının gözleri önünde vahşice dövdü. "Seni daha 10 bin liralık dövdüm" diyen espirili (!) öğretmen, dayak yiyen öğrencinin arkadaşlarının 10 bin lira vermesiyle dövmekten vazgeçti.

Akil almaz uygulamalara maruz kalan Kayserili öğrenciler, LÖB (Liseli Öğrenciler Birliği)'ler de örgütlenerek, akademik demokratik sorunlarına çözüm arıyorlar. Paralı eğitime, eğitimin bilimselleştirilmesine, öğrencilerin yönetimde söz hakkına, dayak sorununa ilişkin çeşitli çalışmalar yapan öğrenciler LÖB'leri henüz yerli yerine oturtamadıklarını söylüyorlar. En kısa zamanda örgütlülüklerini sağlam biçimde oluşturacaklarını söyleyen öğrenciler, "Baskılar Bizleri Yıldırılmaz" diyorlar.

Partizan Gençlik/İstanbul: Sivil polisler tarafından gözaltına alınan Marmara Üniversitesi İletişim Fakültesi öğrencisi İsmail Bahçeci, kaybedilmek isteniyor. Bütün başvurulara rağmen, İsmail Bahçeci'nin gözaltında olduğu kabul edilmiyor. 24 Aralık 1994 Cumartesi günü sivil polislerce gözaltına alınan Bahçeci'nin gözaltına alınarak kaybedilmek istenmesine yönelik tepki ve eylemler de artarak devam ediyor.

31 Aralık 1994 Cumartesi günü Bahçeci'nin ailesi tarafından SİP Beyoğlu ilçe binasında bir basın açıklaması yapıldı. Yapılan basın açıklamasında söz alan baba Şehmuz Bahçeci; "oğlumun polislerce gözaltına alındığı ve kaybedilmek istendiğini biliyorum. Çünkü polis oğlumun 1991 yılında Adana'da da gözaltına almış ve yine varlığını kabul etmemişti. Fakat oğlumun bir süre sonra Antep Cezaevinde bulduk. Bu nedenle oğlumun başına herhangi bir şeyin gelmesi halinde bundan bütün devlet yetkililerini sorumlu tutacağım" dedi. Destek vermek amacıyla basın açıklamasına katılan Haklar ve Özgürlükler Platformu temsilcileri de son yıllarda tırmanan gözaltında kayıp listesine bir kişinin daha eklenmek istendiğini belirterek, İsmail Bahçeci'nin hayatından endişe duydukları

İsmail Bahçeci'yi Sağ Aldınız Sağ İstiyoruz

rını vurguladılar. Açıklamada ayrıca, Bahçeci'nin İstanbul 5 No'lu DGM'nin 04/287 No'lu fezkesine göre DEV/GENÇ İstanbul politik sorumlusu olarak arandığı da belirtildi. Bahçeci'nin ailesi ve avukatları tarafından 3 Ocak 1995 Salı günü; TBMM Başkanlığı, Adalet Bakanlığı, İçişleri Bakanlığı, İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı, İDGM Başsavcılığı, İnsan Hakları Bakanlığı, Uluslararası Af Örgütü Türkiye Masası Şefi Jordhan Sudgen, İHD, ÇHD, Haklar ve Özgürlükler Platformu ve Özgür Halklar Komitesi'ne başvuru yapıldı. Yapılan başvuruda Bahçeci'nin gözaltında kaybedilmek istendiği vurgulanarak, derhal serbest bırakılması istendi.

Ailesinin ve avukatların girişimleri yanında öğrenciler ve demokratik kitle örgütleri de Bahçeci'nin kaybedilmek istenmesini çeşitli eylemlerle protesto ettiler:

* Yıldız Teknik Üniversitesi Fen Edebiyat Fakültesi'ne, "İsmail Bahçeci'nin akibeti açıklansın" yazılı DEV/GENÇ imzalı bir pankart asıldı.

* İsmail Bahçeci'nin akibetini öğrenmek isteyen 25 kişilik İYÖDER'li öğrenci grubu tarafından 6 Ocak Cuma günü DYP Fatih İlçe binası basılarak işgal edildi. Bir saat süren eylem esnasında, binanın camından dışarıya üzerinde, "İsmail Bahçeci gözaltında kaybedilecek-TÖDEF" yazılı bir pankart asılarak, Bahçeci'nin serbest bırakılmasını isteyen sloganlar atıldı. Daha sonra binayı terk eden devrimci öğrencilere polis tarafından ateş açıldı. Açılan ateş sonucu yoldan geçmekte olan 14 yaşındaki bir çocuk ayağından yaralanırken, eylemci öğrencilerden 21'i gözaltına alındı.

* Genel-İş 2 No'lu Şube'de topla-

nan bir grup işçi, Bahçeci'nin derhal serbest bırakılmasını isteyerek açlık grevi başlattı. 8 Ocak 1995 Pazar günü başlayan eylem, iki gün sürdü.

* İ.Ü. Merkez Kampüsü'nde toplanan bir grup öğrenci, Bahçeci'nin gözaltında kaybedilmek istenmesini protesto etmek için forum düzenledi. 4 Ocak Çarşamba günü düzenlenen forumda konuşan öğrenciler; Bahçeci'nin bir an önce bırakılmasını isteyerek, gözaltında kayıpların devrim mücadelesini engelleyemeyeceğini vurguladılar. Yaklaşık 100 kişinin katıldığı forum her hangi bir müdahale olmadan dağıldı.

* DHKP-C/Dev-Genç tarafından Ankara'nın Kurtuluş semtine, "Gözaltında kayıp olan İsmail Bahçeci'nin hesabını soracağız" yazılı pankart asıldı.

* Onat Kutlar'ın cenazesine katılan bir grup, "İsmail Bahçeci'yi sağ aldınız, sağ istiyoruz-Kayıplar Komisyonu" yazılı bir pankart açtı.

* Bahçeci'nin akibetinin açıklanmasını isteyen Gözaltında Kayıplara Hayır Komitesi Kadıköy'de bir yürüyüş düzenledi. Yaklaşık 300 kişinin katılımıyla 15 Ocak 1995 Pazartesi günü düzenlenen yürüyüş esnasında, "İsmail Bahçeci DAL'da biliyoruz, sağ olarak istiyoruz-Haklar ve Özgürlükler Platformu" yazılı pankart açıldı. Düzenlenen yürüyüşe polisin saldırmaması sonucu pekçok kişi yaralanırken, 15 kişi gözaltına alındı.

* Samsun'un Çiftlik semtinde korsan gösteri yapıldı. 23 Ocak 1995 Pazartesi günü yapılan korsan gösterinin; bir süre önce gözaltına alınan çok sayıda Mücadele Gazetesi okuru ve İsmail Bahçeci için yapıldığı bildirilirken gösteriyi DHKP-C, Devrimci Halk Güçleri üstlendi.

TMLGB'DEN PANKART VE YAZILAMA

Haber Merkezi: TKP(ML)-TMLGB tarafından Ocak ayı parti ve devrim şehitlerini anmak amacıyla Alibeyköy Savaş Yokuşu'na bir pankart asıldığı, Parseller, İmar Blokları ve Savaş Yokuşu çevresine yazılamlar yapıldığı bildirildi.

10 Ocak 1995 Perşembe günü TMLGB militanları tarafından, üzerinde; "**Parti ve Devrim Şehitleri Ölümsüzdür**" TKP(ML)-TMLGB yazılı büyük bir pankartın Alibeyköy Savaş Yokuşu'na asıldığı öğrenildi. Daha sonra olay yerine gelen polislerce indirilen pankartın, 10 saat boyunca asılı kaldığı ve semt sakinlerinin yoğun ilgisini çektiği öğrenildi. Ayrıca Alibeyköy-Parseller, İmar Blokları ve Savaş Yokuşu semtlerinde; "**Ocak ayı Parti ve Devrim Şehitleri Ölümsüzdür**" şeklinde yazılama yapıldığı öğrenildi.

"Zulme Karşı İsyân Etmek Meşrudur"

Partizan Gençlik/İstanbul:

Ezilen Kürt Ulusuna, çeşitli milliyetlerden Türkiye halkına ve ezilen bütün dünya halklarına uygulanan baskıyı ve katliamları kınamak amacıyla hazırlandığı bildirilen, "Zulme Karşı İsyân Etmek Meşrudur"

sloganının yazılı olduğu PARTİZAN GENÇLİK imzalı bir pankartın, 3 Ocak Salı günü İÜ Merkez Kampüsü'te asıldığı iletildi. Pankartın, 1 saat kadar asılı kaldıktan sonra sivil polisler tarafından indirildiği öğrenildi.

YENİ DEMOKRATİK GENÇLİK 5. KURULTAYINA HAZIRLANIYOR

Haber Merkezi: ATİK Yeni Demokratik Gençlik Komisyonu tarafından yayınlanan bir genelge ile; Devrimci, Demokrat, İlerici ve Yurtsever gençlere Almanya'nın Frankfurt kentinde yapılacak YDG 5. Kurultayına katılma çağrısı yapıldı. "Avrupa'daki Tüm YDG Komiteleri'ne Talimattır" sözleriyle başlayan ve dergimize posta kanalıyla gelen 14.01.1995 tarihli genelge şöyle devam ediyor;

"Bağlı olduğumuz **Konfederasyonumuz ATİK'te çıkan tasfiyecilerimiz** YDG içindeki takipçileri, 10.12.1994 tarihinde gerçekleştirdiğimiz YDG Komisyonu 4. toplantısını terkederek, YDG iradesinden kaçmışlardır. Bu kaçışın, 18-19 Şubat 1995 tarihinde yapacağımız 5. Kurultay öncesi gerçekleştirilmesi tesadüfi bir olay değildir. Bu korkakça kaçışın arkasında, YDG

faaliyetini sekteye uğratma çabası yatmaktadır.

5. Olağan Kurultayımız, hizbin çıkmasıyla oluşan kısmi dağınıklığı gidermek, faaliyetlerimizi yeniden canlı kılmak için büyük öneme sahiptir; beş yıldan beri yurtdışında birçok önemli faaliyete damgasını vuran Yeni Demokratik Gençliği daha ileri mevizlere taşımak için önemli bir kilometre taşıdır; yozluğun kişiliksizliğinin ve burjuvalaşmanın toplumda doruk noktaya ulaştığı bir dönemde, edilgen ve dağınık olan faaliyet bölgelerini yeniden işlerliğe kavuşturmak için ender bir olanaktır.

Bütün bu gerçeklerden hareketle Almanya'nın Kuzey, NRW, Hessen, Güney, Fransa, Avusturya, Hollanda, İsviçre, Belçika, İngiltere vb. bölgelerinde bulunan bütün YDG Komiteleri ve YDG'liler bu

genelge ellerine geçer geçmez harekete geçmeli ve kurultaya en geniş katılımı sağlamalıdır."

Genelge'de; "Dünyada Durum", "T.Kürdistanı'nda Durum", "Avrupa'da Durum ve Görevlerimiz", "Perspektif Üzerine" başlıkları altında Dünyada, Türkiye'de ve T. Kürdistanı'nda son yıllarda gerçekleşen siyasi gelişmelerin incelendiği siyasi raporda yer aldı. Siyasi Rapor'da; Ortaya attığı "Yeni Dünya Düzeni"ne uygun olarak dünya jandarmalığına soyunan ABD emperyalizminin, Birleşmiş Milletler maskesiyle dünyanın birçok bölgesinde işgallerde bulunduğu, fakat direniş karşısında planlarının büyük ölçüde boşa çıktığı belirtildi. Emperyalist devletler arasındaki çıkar çatışmalarının derinleştiğinin de belirtildiği siyasi raporda, halk gençliğinin çok yönlü sorunlarına değinilirken,

YDG'nin perspektifi şöyle konuldu;

"Anti-faşist, anti-emperyalist, anti-ırkçı, anti-feodal, anti-şoven niteliğe sahip olan YDG, başta çeşitli ulus ve milliyetlerden Türkiye'li gençlik olmak üzere, Avrupa'da yaşayan yabancı gençliğin sorunlarından doğan bir gençlik örgütüdür.

Konfederasyonumuz ATİK'in bağrında filizlenen YDG, bu çerçevesinde gençlerin demokratik, akademik, ekonomik sorunlarıyla ilgilenir ve mücadele verir. Enternasyonalizmi kendine baz alan YDG, dünyadaki sosyal ve ulusal kurtuluş mücadeleleriyle de dayanışmayı kendine görev bilir."

Genelge; YDG'nin genel olarak perspektifinin konulmasından sonra, "ATİK YDG Komisyonunun 4. Dönem Faaliyet Raporu"nun açıklanmasıyla son buluyor ■

"Sanılmasın ki Onlar Unutulacaklar, Onlar Kavganın Şafağındalar"

Partizan Gençlik/İstanbul: Ocak ayı Parti ve Devrim Şehitleri, büyük bir coşku ile anıldı.

Partizan gençlik tarafından Ocak ayı Parti ve Devrim Şehitlerini anmak amacıyla, 21 Ocak 1995 Cumartesi günü Sarıgazi mezarlığında bir anma töreni düzenlendi. Saat 14.30 sıralarında gerçekleştirilen anma töreni, tüm Parti ve Devrim Şehitleri için bir dakikalık saygı duruşu ile başladı. Tuzla şehitlerinden **İ.Hakkı ADALI, Reha ŞEN, Kemal SOĞUKPINAR ve Fevzi YALÇIN** ile **TİKKO Genel Komutanlık Üyesi ve Karadeniz Bölge Komutanı Erhan ÖZTÜRK, TİKKO Savaşçıları Zeki PEKER, Cömert KAYAR, Haydar DOĞAN ve Nurettin TOPUZ**'un mezarları başında toplanan yaklaşık 100 kişinin oluşturduğu kitle, burada "Parti Şehitleri Ölümsüzdür-TKP(ML)" ve "Sanılmasın ki Onlar Unutulacaklar, Onlar Kavganın Şafağındalar-Partizan Gençlik" imzalı iki pankart açarak sık sık; "Devrim Şehitleri Ölümsüzdür"- "Yaşasın Maoist Parti Önderliğimiz" sloganlarını haykırdı.

Haydar Bayar ile Grup Mun-

zur ve şehit analarının da katıldığı anma töreni, kitleye hitaben bir bildirinin okunmasıyla devam etti.

Bildiride; "**Dostlar, analar, bacılar..! Bizleri yani Erhanları, Hakkıları, Zeki ve Cömertleri katlederek bu kokmuş, aşağılık düzenlerini ayakta tutmak isteyenler, büyük bir yanılğı içindedir. Bütün çabaları nafiledir. Çünkü biz; geçmiş, Mustafa Suphi'lere, İbrahim Kaypakka'ya'lara dayanan, bereketli bir tohumdan bire bin vererek bu günlere kadar gelen, kızıl filizleriz. O filizler ki; zalimlerin saltanatlarını yerle bir etmekten asla vazgeçmeyeceklerdir. O filizler ki; halkların bağımsızlığı ve kurtuluşu yolunda savaşı her geçen gün biraz daha yükselterek, dağların doruklarına kızıl bayrakları dikecek ve haykıracaklardır; Yaşasın Marksizm, Leninizm, Maoizm. Yaşasın Halk Savaşı...**" denilerek şöyle devam edildi; "**Burada yatan yoldaşlarımız, ilk gidenlerimiz değillerdir. Ezilen ve sömürülen emekçi yoksul halkımızın kurtuluş mücadelesinde giriştiğimiz kavganın, son gidenleri de olmayacak-**

lardır. Ancak, bu onurlu kavgada şehit düşen her yoldaşımızın ektiği tohum; onlar, yüzler ve binler yaratarak filizleniyor. Bizler filizleniyoruz. Bizler boy veriyoruz. Onların yarattığı bütün değerlere aynı şekilde; kanımız, canımız pahasına da olsa sahip çıkacağız."

Bildirinin okunmasının ardından kitlenin öfke ve coşkusunu doruğa çıkardı. Sloganlar arka arkaya patladı; "**Kızıl Ordu TİKKO, Katillerin Peşinde**", "**Dersim, Tokat, Erzincan, Savaşıyor Partizan**", "**Patron-ağa devletini yıkacağız, halk iktidarı kuracağız**", "**Yaşasın Partimiz TKP(ML), Ordumuz TİKKO, TMLGB**"

Haykırılan sloganların biri diğerini takip ediyordu. Kitlenin sloganlarla doruğa çıkan coşkusu, Grup Munzur'un Kürtçe ve Türkçe söylediği marşlarla kutlandı. "Unutmam 18 Mayıs", "Çaw Bella", "Babanın Türküsü" ve "İsyan Ateşi" marşları kitlenin de katılımıyla söylenirken, halaylar tutuldu.

Şehitlere yakışan bir biçimde, adeta zafer şölenine dönüştürülen anma töreni, saat 15:30 sıralarında sona erdi.

ÇAĞRI

BÜYÜK ATILIMLAR İÇİN "YÜZ ÇİÇEK AÇSIN, YÜZ DÜŞÜNCE AKIMI BİR-BİRİYLE YARISSIN" ŞİARıyla, YENİ DEMOKRATİK GENÇLİK 5. KURULTAYINA KATIL!

Yurtdışında yaşayan Türkiyeli gençliğin temsilcisi olan, Yeni Demokratik Gençlik 18-19 Şubat tarihinde 5. Olağan Kurultay'ını gerçekleştirecektir. Egemenlerin sömürü düzenine karşı örgütlü mücadelenin kaçınılmaz olduğu düşüncesinden hareketle, başta tüm anti-faşist, anti-emperyalist gençlik örgütleri olmak üzere, tüm gençleri 5. Kurultay'ımıza katılmaya ve gücümüze güç katmaya davet ediyorduz.

*Birlik-Mücadele-Zafer!
*Daha Güçlü Bir YDG İçin İleri!
*Gençlik Gelecektir, Gelecek Ellerimizdedir!

Yer : Haus der Jugend
Deutschherrenufer 12
Frankfurt-
Sachsenhausen
Tarih:18-19 Şubat 1995
Saat:12:00

YENİ DEMOKRATİK GENÇLİK

FORUMA KATILAN ÖĞRENCİLER YURTTAN ATILDI

Partizan Gençlik/Sivas:

2,5 ay önce YÖK'ü protesto etmek amacıyla devrimci-demokrat öğrencilerin gerçekleştirdiği foruma katıldıkları gerekçesiyle 8 bayan öğrenci 16.01.1995 tarihinde yurttan atıldı. Bu konuda kendileriyle görüştüğümüz öğrenciler, yurdun durumu, YÖK sistemi ve atılmalarıyla ilgili şunları söylediler:

"Öncelikle yurttan atılma tarihimize dikkat çekmek istiyoruz. Şu anda hepimizin sınavları var ve sınavların tam ortasındayız. Atmaya gerekçe gösterdikleri eylem ise bundan tam 2,5 ay önce yapılmış. Yurt yönetimine neden bu kadar beklediklerini sorduğumuzda, bürokratik işlemleri ve araştırmayı gerekçe gösterdiler. Oysa daha öncede benzer şekilde olaylar yaşanmış ve 2-3 günde arkadaşlarımızı yurttan atmışlardı. Yani kasıtlı olarak sınav dönemini beklemişlerdir. Değişik baskı ve tehditlerle sindiremedikleri devrimci insanları bu tip yöntemlerle derslerde başarısız olmalarını sağlayarak, sindirmeye çalışıyorlar.

Üniversite kelime anlamıyla bilim yapılan yer anlamındadır. Bilim ise; siyaset, kültür, ekonomi ve sanatsal faaliyetleri de içine alan çok geniş bir anlam içeriyor. Oysa bu gün üniversitelerimizde tam tersi yapılıyor. Orta öğretimdeki ezberci ve feodal-şovene eğitim, olduğu gibi burada da devam ediyor. Asker ocağı gibi tektip insan yetiştirilmeye çalışılıyor. Gereksiz yere programa konan bir sürü dersle üzerimize bir sürü yük bindiriliyor ve bu yükün altında ezilerek hiç bir, siyasal, kültürel ve sanatsal faaliyete zaman ayırmadan, yani düşünmeden yaşamamız hedefleniyor. Bu amaçlarını ise YÖK sistemi ile gerçekleştirmeye

çalışıyorlar. Ancak bu sistemi devletin en yetkili ağızları bile artık savunmuyor, savunmak bir yana kendileri de eleştiriyorlar. Bu sistem şimdiye kadar hiç sesleri çıkmayan hocalarımızı bile sokaklara dökmeyi başarmıştır. Bildiğiniz gibi değişik üniversitelerde hocalar ve öğrenciler YÖK'ün kaldırılması için bir dizi eylem yapmışlardır. Burada ise öğrenciler tarafından yapılan eylem Rektörün emri ile polis tarafından şiddetle bastırılmaya çalışıldı ve insanlar coplanarak, saçlarından sürüklenerek gözaltına alındılar. Daha sonra ise bu insanlar üniversite ve yurt yönetimi tarafından da cezalandırıldı. Oysa böyle bir sisteme karşı çıkmak üniversite-lyim diyen herkesin görevidir. Bizim Rektörümüz işgal ettiği mevkinin bilincinde ve sorumluluğunda bile değil. Yurt çapında yapılan protestoların basına yansımalarından dolayı Sivas'ın yerel televizyonuna yaptığı bir açıklamada şöyle diyor, "Biz böyle olaylara izin vermeziz. Eğer yapan olursa da gereken cezayı veririz". Böyle bir açıklama gerçek bir bilim adamının yapamayacağı bir açıklamadır. Fakat bizim rektörümüz YÖK'ün sadık rektörü olmasından ve bilim adamı sıfatını hiç kazanamadığından dolayı olağan görüyoruz.

Birazda yurt koşullarına değinmek istiyoruz. Diğer üniversitelerdeki yurtlar ne durumda bilmiyoruz. Ama burası ülkücü ve şeriatçıların örgütlenme yuvaları haline gelmiştir. Yönetimin hepsi faşist. Devrimci-demokrat-yurtsever insanların üzerinde sürekli bir baskı var. Tanıdıkları öğrencileri tehdit ediyorlar. Eğer onlara göre uslu çocuklar (!) olmazlarsa bir bahanesini bulup atıyorlar. Gericilerin her türlü faaliyeti serbest. Bizlerin ise yöneti-

min hoşuna gitmeyen dergi, gazete ve kitapları içeri getirmemiz yasak. Bazen bizden habersiz ve izinsiz olarak odamız, yataklarımız ve hatta özel dolaplarımızın kilidi kırılarak arama yapıyor.

Şikayet ettiğimizde ise; "Siz kimi şikayet ediyorsunuz" diyorlar. Faşistler her istediği insanı yurda getirebiliyorlar. Gericiler ise bırakın yayın sokmayı, istedikleri blokta ve odada diledikleri gibi propaganda yapabiliyorlar. Şu anda yurt, ülkü ocakları ve milli görüş teşkilatları işlevi görüyor. Kurallar (!) adı altında ise devrimcilere karşı özel keyfi uygulamalar yapılıyor. Örneğin dışarıdan gelen herhangi birisi yurda giremez, ancak türbanlı ise öğrenci olup olmaması hiç önemli değil. Bizler için bir bloktan diğerine geçiş yasak. Bu örnekleri çoğaltmak mümkün.

Yurt yönetimi bizleri keyfi olarak, yasal bir dayanağı olmadan attı. Bu nedenle bazı kanuni yollara başvurduk. Kararı mahkemeye verdik. Bunun dışında kamuoyu oluşturmak amacıyla bazı grışimlerde bulunduk. Tatil ve sınav dönemi olduğu için, öğrenci arkadaşları bir araya toparlayıp örgütlü bir tepki gösteremedik. Geri dönmek için elimizden geleni yapıyoruz. Aslında yurt koşulları çok kötü her taraf pislik içinde. Yeteri kadar çalışma salonu yok. Özellikle biz bayanlar üzerinde yoğun bir baskı var. Her koşulda yılmayacağımızı göstermek için ve onur sorunu olduğu için burayı terketmeyerek mücadele ediyoruz. Son olarak şunları söylemek istiyoruz. Her koşulda mücadelemizi sürdürmeye devam edeceğiz ve düşüncelerimizden taviz vermeyeceğiz." ■

KONTRGERİLLA AJANLARI'NIN İTİRAFI

Haber Merkezi:

İspanya'da, Bask Bölgesi'nin bağımsızlığı için mücadele veren çok sayıda ETA militanının, kontrgerilla tarafından kurşuna dizildiği ortaya çıktı.

Kimi çevrelerce, Kürt ulusal sorununun siyasi çözümü konusunda örnek gösterilen "Bask Modelinin" yaşam bulduğu İspanya'da, Bask Bölgesi'nin bağımsızlığı için savaşan ETA örgütüne karşı kirli savaş yürütüldüğü, bu savaşın hükümet tarafından yönetildiği açıklandı. Kontrgerilla örgütlenmesinin üyeleri olan iki ajanın, muhalif El Mundo Gazetesi'nde çıkan itirafları, İspanya'da ortalığı ka-

rıştırdı.

Gazete, ETA örgütünü etkisizleştirmek, Bask Bölgesi'nde gelişen ulusal hareketi ezmek amacıyla 1980'li yıllarda hükümet tarafından, Anti-Terrorist Kurtuluş Grubu (GAL) adıyla gizli bir örgüt kurulduğunu yazdı. Gazetede; GAL ajanlarının 1983-89 arasında özellikle Güney Fransa'da 27 ETA militanını yargısız infaz ettikleri, Bask Bölgesinde kirli savaş yürütüldüğü, uluslararası yasaların dışına çıkılarak imha kampanyasına girişildiği belirtildi.

Yasa dışı eylemlerde buldukları tespit edilen Amedo ve Dominguez adlı ajanlar 1991'de yargılanmışlar,

108 yıl hapis cezasına mahkum olmuşlardı.

Ajanlar, GAL'in tüm operasyonlarından hükümetin haberdar olduğunu, talimatları hükümetten aldıklarını, bu faaliyetlerinden ötürü hükümetin kendilerine 1.5 milyon dolar ödediğini ifade ettiler. Hükümet, bütün bu ifadelerin yalan olduğunu ileri sürüyor. İspanya'nın bu olayla çalkalanmasıyla zor durumda kalan hükümet, GAL üyesi ajanlar aleyhine iftira davası açtı.

Bu arada Aralık ayı sonunda yeniden açılan GAL davasında, 4 eski yüksek düzeyde polis memuru tutuklandı.

Partizan Sesi Gazetesi Muhabiri Külahçı'ya Tutuklama

Partizan Gençlik/İzmir:

Milli Güvenlik Kurulu'nun "muhalif basını susturun" kararıyla birlikte, Devrimci-Sosyalist-Yurtsever basına yönelik saldırılar arttı. Bu saldırıların en son örneği, Partizan Sesi Gazetesi İzmir Muhabiri Kemal KÜLAHÇI'nın polislerce gözaltına alınıp, DGM'de tutuklanması oldu.

Uğur Mumcu'nun öldürülmesinin ikinci yılı dolayısıyla yapılan protesto gösterilerine haber yapmak amacıyla giden Partizan Sesi Gazetesi İzmir Muhabiri Kemal KÜLAHÇI, gösteri sonrası sivil polislerce gözaltına alındı. 2 gün gözaltında kalan KÜLAHÇI, 26 Ocak 1995 günü İzmir DGM'si tarafından tutuklanarak Buca Cezaevine götürüldü.

Ezilen sömürülen halkların gözü kulağı olan Partizan Sesi Gazetesine yönelik MGK direktifli faşist saldırıları kınıyoruz.

Uygulanan baskıların niteliği ne olursa olsun yayınlarımız, sınıf mücadelesinin kendisine yüklediği sorumlulukları yerine getirmeye devam edecektir ■

TKP(ML) TMLGB'den molotoflu eylem

Haber Merkezi:

TKP(ML)-TMLGB tarafından Ocak ayı parti ve devrim şehitlerini anmak amacıyla iki banka şubesine molotof kokteyli atıldığı bildirildi.

12 Ocak Perşembe günü saat 22.00 sularında Yapı Kredi Bankasının Çağlayan ve Dolapdere Şubelerine molotof kokteyli atıldığı, banka şubelerinde büyük çapta maddi hasarın meydana geldiği öğrenildi. ■

LİSE ÖĞRENCİLERİ MÜDÜRÜ TAŞLADI

Partizan Gençlik/İstanbul:

Gerici faşist eğitimi protesto eden DÖB'lü bir grup lise öğrencisi tepkilerini okul duvarına pankart asarak dile getirdi.

Halkalı Lisesi'nde 13 Ocak Cuma günü saat 12.00 sıralarında asılan pankart, Halkalı Lisesi Müdürü tarafından indirilmek istendi. Okul müdürünü taş atarak karşılayan öğrenciler, "Gerici faşist eğitime son", "Baskılar bizi yıldırılmaz", "Paralı eğitime son" sloganlarını attılar. Bu esnada toplanan bir grup sivil-faşist'in öğrencilere saldırdığı görüldü. Saldırı sonucunda birçok öğrenci yaralandı. Asılan pankartın DÖB'lü öğrencilerin slogan atarak okuldan ayrılmalarından sonra, sivil-faşist grup ve okul müdürü tarafından indirildiği öğrenildi.

Partizan Gençlik/Kayseri:

Ekonomik-siyasi istikrarsızlığın derinleştiği, toplumsal muhalefetin ivmelendiği ve giderek sisteme yöneldiği şu günlerde faşizm de tırmanıyor. Baskılar, işkenceler, gözaltında kayıplar artarak devam ediyor. Devrimci-sosyalist-yurtsever basına saldırılar, kesintisiz sürüyor. Okuyucular da bu saldırılardan nasibini alıyor.

Kayseri'de şeriatçı ve devlet destekli faşist ülkücü hareket gelişirken, sendikalara ve devrimci-sosyalist-yurtsever basın okuyucula-

rına yönelik saldırılar da artarak devam ediyor. 6 Ocak Cuma günü Partizan Sesi Kayseri bürosundan çıkan Partizan Sesi Gazetesi okuru (G.I.) gözaltına alındı. 24 saat gözaltında tutulduğunu ve işkence gördüğünü belirten (G.I.), "Büro'dan çıktıktan sonra, yolda yürürken gözaltına alındım. Gözaltında kaldığım süre içinde kaba dayama maruz kaldım, soğuk suyla ıstırdım. Emniyet'de sorgulanmam sırasında Partizan Sesi Gazetesi Bürosu'na gelen-gidenlerle ilgili sorular soruldu. Ajanlık yapmam için baskı yapıldı" dedi. ■

"Herşeye Hazır Olma"nın

Gerçek Anlamı

Yaratıcı Çalışma

Günlük yaşantımızda, hemen her insanın "yaratıcılık", "yaratıcı insan" belirlemelerine sıkça rastlaması mümkündür. Nedir bu "yaratıcılık", "yaratıcı insan" tanımlamaları/övgüleri? "Yaratıcılığa" yol açan etmenler nelerdir? Doğuştan mı, yoksa sonradan mı kazanılır?

İşte tam bu noktada, çevremizde şöyle konuşmalara çokça rastlarız; "Yahu bildiğim bir konu, ben o kadar uğraştım, o kadar kafa patlattım, ama bir türlü başaramadım. Adam geldi, şöyle bir baktı, evirdi-çevirdi ve hemen sorunu çözdü. Büyük adam vesse-lam!.." Böyle bir konuşmayla birey, karşısındaki kişiye hayranlığını dile getirmektedir.

Yaratıcılık, "doğuştan mı, yoksa sonradan mı kazanılır?". Bunun yanıtı elbette ki "sonradan kazanılır" olacaktır. Bunun tersini savunan, metafizik bakış açısına sahip insanlarda vardır. Yaratıcılığı, "doğuştan

yatkinlik"la karıştırmamak gerekir. "Doğuştan herhangi bir konuya yatkin olma", insanın fizyolojik yapısıyla ilgilidir. Örneğin;

"kulak-beyin" arasındaki iletişimdeki "Duyum Eşiği"nin (1) diğer insanlardan daha hassas olması, ses tellerinin güçlü olması, kol-beyin koordinasyonunun hassas olması gibi. Doğuştan gelen bu gibi "yatkinlik"lar, eğer bu alanlarda (resim,müzik, vb.) gelişme imkanı bulamazsa, doğal olarak kör-elecektir. Örneğin, 19.yy'da yaşamış, müzik dehası sayılan Mozart, Türkiye'nin herhangi bir

köyünde yoksul bir ailenin çocuğu olarak doğmuş olsaydı, koyunlara çok güzel kaval çalan bir çoban olmaktan öteye gidemeyecekti. Görüleceği gibi, herhangi bir konuda "yatkin" olmak işi çözmekle birlikte, yatkin olunan alanda mutlaka "sistemli çalışma" zorunluluğu vardır ki, ancak o zaman bu yatkinliği birey, "yaratıcılığa" dönüştürebilsin.

Bunları söyledikten sonra, "yaratıcılık", "yaratıcı çalışma", "yaratıcı kişilik" gibi konuları sırasıyla açmaya çalışalım.

Bilim adamları "yaratıcılığın" tanımını yaparken şu örnekle açıklımını yaparlar;

"Evde tek başınasın ve balık yedikten sonra da 'mutlaka' gitmek zorunda olduğun bir toplantın var. Fakat dışarı çıkmak üzereyken, pantolonunun çok kötü bir şekilde söküldüğünü görüyorsun. Ayrıca başka da giyeceğin pantolon yok! Evde de bir makara iplikten başka malzeme bulunmuyor. Bu şartlar altında sorunu nasıl çözersiniz" şeklinde bir açıklamada bulunurlar. Ve karşısındakinin cevabını beklerler. Ve cevapta şudur; "Balık kılıcığını iğne olarak kullanıp pantolonu dikmek". İşte bunu yakalayabilmek, "yaratıcılıktır" açıklamasında bulunur bilim adamları.

Evet, "balık" örneğini biraz açarsak, görülecektir ki, burada yaratıcılığı oluşturan tek bir etmen söz konusu değildir. Gidilmek zorunda olunan "toplantının" yaşantımızdaki önemi/belirleyiciliği, sorunu çözümedeki aktivitemizi etkilemektedir. Bunu açacak olursak; "Organizmanın sarfedeceği gayret ve enerji düzeyi, önemli ölçüde, motivasyonun şiddetinin derecesi tarafından tayin edilmektedir". Sorunu çözmek için bu yeterli mi? Buna "hayır" demekle birlikte, bunun yanında "sistemli çalışma"nın ve bununla birlikte oluşmuş "bilgi birikimi"nin yaratıcı çalışma için gerekli etmenler oluşturduğu görülmektedir.

Bir çok insan "yetenek" ile "yaratıcılığı" birbirine karıştırmaktadır. Yetenek; herhangi bir konu veya alanda uzmanlaşma / yetkin olmayı ifade ederken, yaratıcılık ise; bazen bunu kapsamakla birlikte " sistemli bir düşünme"nin ürünüdür.

Buna şöyle bir örnek verebiliriz: Elimize ilk defa bir silah almış olalım. Bu silahın tetiğine basıldığında ateş alır, namlunun yönünde mermi ilerler. Bunun yanında, bir de şarjöre yalnızca mermi doldurmasını öğrendiğimizi düşünelim. Biz bu silahı, bu bilgilerle çok istikrarlı bir şekilde kullanabilir miyiz? Elbetteki hayır! Eğer yalnızca bu bilgilerle yetinirsek, pek başarılı olamayız. Bir "şey"in özünü kavramadan dönüştüremeyiz. Silahın işleyiş mekanizmalarını en ince ayrıntısına kadar bilmek zorundayız. Mermiyi kaç metre uzağa atıyor? Tesirli mesafesi nedir? Sağa sola çekiyor mu? Kovanın içindeki barut miktarı nedir? vb. bir çok özelliği bilmeli, bu

sorulara cevap aramalıyız ki, "bu silahı tüm özellikleriyle kavramış olalım". İşte ancak o zaman, yapacağımız eylemin özelliğine göre malzeme seçimi yapabiliriz. İşte bunu başardığımız zaman, o alanda kavradıklarımızı dönüştürdüğümüzü, "yaratıcı bir tarzda" yaşama uyguladığımızı söyleyebiliriz kendimize!

DOGMATİZM, "YARATICILIĞIN" ÖNÜNDE ENGELDİR!

Mao yoldaş Marksizm-Leninizmi incelememiz konusunda "... biz Marksizm-Leninizmi göze hoş geldiği için (...) incelemiyoruz. Marksizm-Leninizmin ne bir güzelliği ne de herhangi bir gizemli değeri vardır. Yalnızca son derece yararlıdır." Kısa ve özlü olarak bunları söyledikten sonra, sürekli olarak pratiğin aynasında sınanarak geliştirilmesi gerektiğini vurgulayarak, Marksizm-Leninizmi dinsel bir dogma olarak görenlere ise, dogmaları konusunda şöyle sesleniyor; "Şimdiye dek Marksizm-Leninizme pek çok kimsenin hazır yapılmış her derde deva ilaç gibi baktığı görülüyor: Bir kez onu edindiniz mi, küçük bir çabayla bütün hastalıklarınızı iyileştirebilirsiniz. Bu çocukça bir körlük türüdür ve bu insanları aydınlatmak için bir hareket başlatmalıyız. Marksizm-Leninizmi dinsel bir dogma olarak görenler, bu kör cehaletin örneğidirler. Açıkça onlara demeliyiz ki, dogmanızın hiç bir yararı yok, ya da nazikçe olmayan bir deyişle, "dogmanız dışkıdan daha yararsızdır". Biliyorsunuz ki, köpek dışkısı tarlalara gübre olabilir ve insan dışkısı bir köpeği besleyebilir. Ya dogmalar? Ne tarlalara gübre olabilirler, ne de bir köpeği besleyebilirler. Neye yararlar? (.....) Marks, Engels, Lenin ve Stalin tekrar tekrar diyorlardı ki, "Marksizm bir dogma değil, bir eylem kılavuzudur"(2). Her şeyden çok, bu insanlar bu çok önemli tümceyi unutuyorlar.

Evet, bizde tarihe şöyle bir baktığımızda, bu iki yaklaşım biçimine çokça örnek bulabiliyoruz. Lenin yoldaşa baktığımızda; Marksizmi "bir eylem kılavuzu" olarak ele alıp değişen çağı (Emperyalizm ve Proleter Devrimler Çağı), tahlil ederek emperyalizmin en zayıf halkasından proleter devrimi gerçekleştirmiş, Marksizme "nitel" katkılarda bulunarak, bilimi "Marksizm-Leninizm" şeklinde genişlettiğini görüyoruz. Stalin yoldaş, Lenin'den devraldığı mirası geliştirerek, "tek ülkede sosyalizmin ayakta kalabileceğini" pratikte kanıtlamıştır.

Mao yoldaşa gelindiğinde ise, Çin gibi yarı-sömürge, yarı-feodal bir ülkede devrimi muzaffer kılmış, sosyalizmden geriye dönüşler konusunda, "Büyük Proleter Kültür Devrimi" pratiğiyle sorunun çözümünü göstermiştir. Yani kısaca; Marksizm-Leninizme "nitel" katkılarda bulunarak (Marksizmin her üç ögesini: Felsefe, ekonomi politik ve bilimsel sosyalizm) bilimi bir üst evreye, Marksizm-

Leninizm-Maoizm- seviyesine çıkartmıştır.

Görüldüğü gibi, Lenin, Stalin ve Mao Zedung yoldaşlar Marksizmi bir dogma değil, "bir eylem kılavuzu" olarak ele almışlar ve bunu da pratikleriyle kanıtlamışlardır.

ÖĞRENDİKLERİMİZİ YARATICI BİR ŞEKİLDE UYGULAMAK İÇİN, BİZİ ÇEVRELEYEN KOŞULLARIN ESİRİ DEĞİL, DÖNÜŞTÜRÜCÜSÜ OLMALIYIZ

Elimizdeki materyal, karşı karşıya kaldığımız sorunu çözemiyorsa eğer, elimizdeki materyale göre şartların olgunlaşmasını beklemeyi değil, elimizdeki materyalleri zenginleştirip şartları 'çözüm' için yeterli olgunluğa eriştirerek, sorunu çözüme ulaştırabiliriz. Şartların esiri değil, dönüştürücüsü olmalıyız. "Somut şartların somut tahlili" dediğimiz kısa ve öz belirlemeyle / formülasyonla sorunlara yaklaşıırken, çoğunlukla bunun ne olduğunu tam anlamış olmadığımız ortaya çıkmaktadır. "Somut şartların somut tahlili" adına, "değerlendirdim, şartlarım uygun değil, belki ileride" diye şartların esiri olduğumuzu açıklamış oluruz aslında. Bunun anlamı; önümüze çıkan sorunları, eğer bilgi dağarcığımızda buna uygun bir çözüm yöntemi yoksa, o sorunla yaşamaya kendimizi alıştırmaktan, kendimize "savunma mekaniz-

Yaratıcı bir kişilik için sistemli düşünme; olayları; olguları neden-sonuç, zaman-mekan ilişkileri içinde kavramak, bunları yeniden ve yeniden pratiğin süzgecinden geçirmek 'olmazsa olmaz' bir kuraldır. Yaratıcı bir kişi ile, memur mantığı taşıyan bir kişinin aynı olaya karşı yaklaşımları farklı olacaktır; birisi monoton bir robot gibi yaklaşırken, diğeri olaylara tüm canlılığıyla yaklaşarak, tüm birikimini sergiler, herkeste hayranlık uyandırarak örnek olur.

ması" oluşturmaktan başka bir şey değildir! Önümüze çıkan/ çıkabilecek sorunlara dogmatik yaklaştığımız sürece, şartların esiri olacağız demektir.

Yaratıcı bir kişilik için sistemli düşünme; olayları; olguları neden-sonuç, zaman-mekan ilişkileri içinde kavramak, bunları yeniden ve yeniden pratiğin süzgecinden geçirmek 'olmazsa olmaz' bir kuraldır.

Yaratıcı bir kişi ile, memur mantığı taşıyan bir kişinin aynı olaya karşı yaklaşımları farklı olacaktır; birisi monoton bir robot gibi yaklaşırken, diğeri olaylara tüm canlılığıyla yaklaşarak, tüm birikimini sergiler, herkeste hayranlık uyandırarak örnek olur.

Hepimiz biliriz ki, aynı kitabı farklı zamanlarda okuduğumuzda, önceden gözden kaçırdığımız veya -yöneldiğimiz konudan dolayı- dikkatimizi çekmeyen bir çok konuyla karşılaşmışızdır. Buna neler etken olmaktadır? Bir önceki okuyuşumuzla, bir sonraki arasındaki "yönelişimizin", "yoğunlaşmamızın", "birikimimizin" vb. etkenlerin süreç içinde değişmesi sonucu ortaya çıkan bu durum, doğaldır. Fakat "sistemli çalışma" sayesinde bu etkenleri daha iyi yönlendirebiliriz. Örneğin okuyacağımız kitapta "ne aradığımızı" (yönelim) bilir, planlayarak başlar ve okurken azami dikkat (yoğunlaşma) gösterirsek, bilgilenme sürecimiz daha sağlıklı olacak ve bunları kullanırken de hatalara düşme oranımız asgariye düşmüş olacaktır.

"Sistemli düşünme", "sistemli çalışma" sözcüklerini çokça kullandık yazımızda. Bundan ne anlıyoruz? Bundan her bireyin "metodoloji" bilgisini oluşturmasını anlıyoruz. Yüzlerce kitap yazılan bu konuya kısaca değinmekte yarar olacağına inanıyoruz. Bir araştırmanın belli başlı aşamalarını kısaca sıralarsak; Konuyu seçmek, (önümüzde duran sorunun en can alıcı yönünü bulma, ona yönelme). Konuyu sınırlandırmak (problemimizin adını doğru koymak), hipotez kurmak, geçici plan hazırlamak (problemin çözümü için geçici bir yol çizmek), kaynak toplamak, okuma ve not almak ve yazmak. Aslında bu yöntemi, yalnızca bir konuda araştırma yaparken kullanmıyoruz, en basit bir günlük problemi çözerken de kullanıyoruz. Tabii ki günlük sorunları çözerken kitapları karıştırmayız belki, ama tecrübelerle edindiğimiz birikimlerimizi kullanırız.

Günlük yaşamda olduğu gibi, okuduğumuz kitaplarda da "yaratıcılık" örneklerine sıkça rastlamaktayız. Örneğin; "Yeraltı Yaşamından Anılar" (Erich Hanke) adlı kitapta Alman komünistlerinin Hitler faşizminin en azgın saldırıları karşısında dahi, kitlelere ulaşmak için pro-

paganda yöntemlerini yaratıcı bir şekilde uyguladıklarını görüyoruz; bildirileri, binanın tepesinde, tahtanın bir yanına dibi delik bir kovayı, diğer bir yanına ise bildirileri yerleştirerek otomatik bir mekanizma oluşturarak dağıtmışlardır. Bu yöntemle faşizmin en baskıcı dönemlerinde dahi kitlelere çağrılarını iletebilmişlerdir. Enternasyonalist devrimci Che bir kitabında, bir molotofu, uzağa tüfekte atmanın yaratıcı bir şekilde uygulanışını göstermiştir. Peru Komünist Partisi Başkanı Gonzalo yoldaş bir ropörtajında, Çin'lilerin patlayıcıları öyle yaratıcı bir şekilde uyguladıkları; "ele alınan bir kalemin, oturlan sandalyenin nasıl patladığını" hayretle izlediğinden bahsetmektedir. Bu tip örnekleri çoğaltmak mümkündür, Peru'da PKP militanları; şehir elektriğini gece kesip, şehire hakim tepelere ateşten köskocaman yazılar yazarak, binlerce insana propaganda yapmanın yaratıcı bir örneğini uygulamışlardır.

Ülkemizde, proleter bilinçli sempatzanların -techizatsiz oldukları zor koşullarda ezilen halk yığınlarına "proleter öncünün" sloganlarını haykırmak için geliştirdikleri; "kendine açılan rulo pankart", bunun daha gelişmiş "kendine açılan paket pankart", "kendiliğinden açılan poşetten" yüzlerce bildirinin kuşlama yapılması, balonlarla "kuşlama" ve kızıl bayrakların gökyüzünde dalgalanması, futbol sahalarına geceleyin ateşlerle sloganlar yazma yöntemleri yaratıcı bir şekilde geliştirilmiş-uygulanmış ve böylece faşizmin en denetimli yerlerinde de düşman, şaşkına uğratılmıştır.

Yaratıcı bir kişilik bireyde oluşumu, o insanın istediğinde, aşamayacağı "şey" yoktur. Mücadeleyi her anımızda iliklerimiz kadar yaşamalı, "kitlelerden öğrenmeli, MLM biliminin ince süzgecinden geçirip tekrar kitlelere gitmeli", onların öğretmeni olabilmeliyiz. İşte o zaman bizlerin aşamayacağı engel olamayacaktır.

Bir komünistin sorunlar karşısında "yaratıcı" çözümler üretebilmesi; neden-sonuç ilişkisini ve zaman-mekan olgularını diyalektik ve tarihsel materyalist açıdan tahlil etmesiyle mümkündür. Bir militanın yaratıcı olabilmesi, ideolojik sağlamlığın yanında diyalektik ve tarihsel materyalizmi özümsemesiyle mümkündür.

Çürümüş sömürü düzenini yıkararak, yeni ve daha ileri bir toplumsal düzen kurmak; "Yaşasın MLM

bildirileri, binanın tepesinde, tahtanın bir yanına dibi delik bir kovayı, diğer bir yanına ise bildirileri yerleştirerek otomatik bir mekanizma oluşturarak dağıtmışlardır. Bu yöntemle faşizmin en baskıcı dönemlerinde dahi kitlelere çağrılarını iletebilmişlerdir. Enternasyonalist devrimci Che bir kitabında, bir molotofu, uzağa tüfekte atmanın yaratıcı bir şekilde uygulanışını göstermiştir. Peru Komünist Partisi Başkanı Gonzalo yoldaş bir ropörtajında, Çin'lilerin patlayıcıları öyle yaratıcı bir şekilde uyguladıkları; "ele alınan bir kalemin, oturlan sandalyenin nasıl patladığını" hayretle izlediğinden bahsetmektedir.

Bilimi" sloganını lafta değil, gerçek anlamıyla tüm yaşamımızda -liklerimize kadar içselleştirmekle mümkündür. Çünkü, MLM, proletaryanın dünyayı kavramasını ve devrimle değiştirmesini mümkün kılan yenilmez bir silahtır. MLM, evrensel uygulanırlılığa sahip, yaşayan ve bilimsel bir ideolojidir.

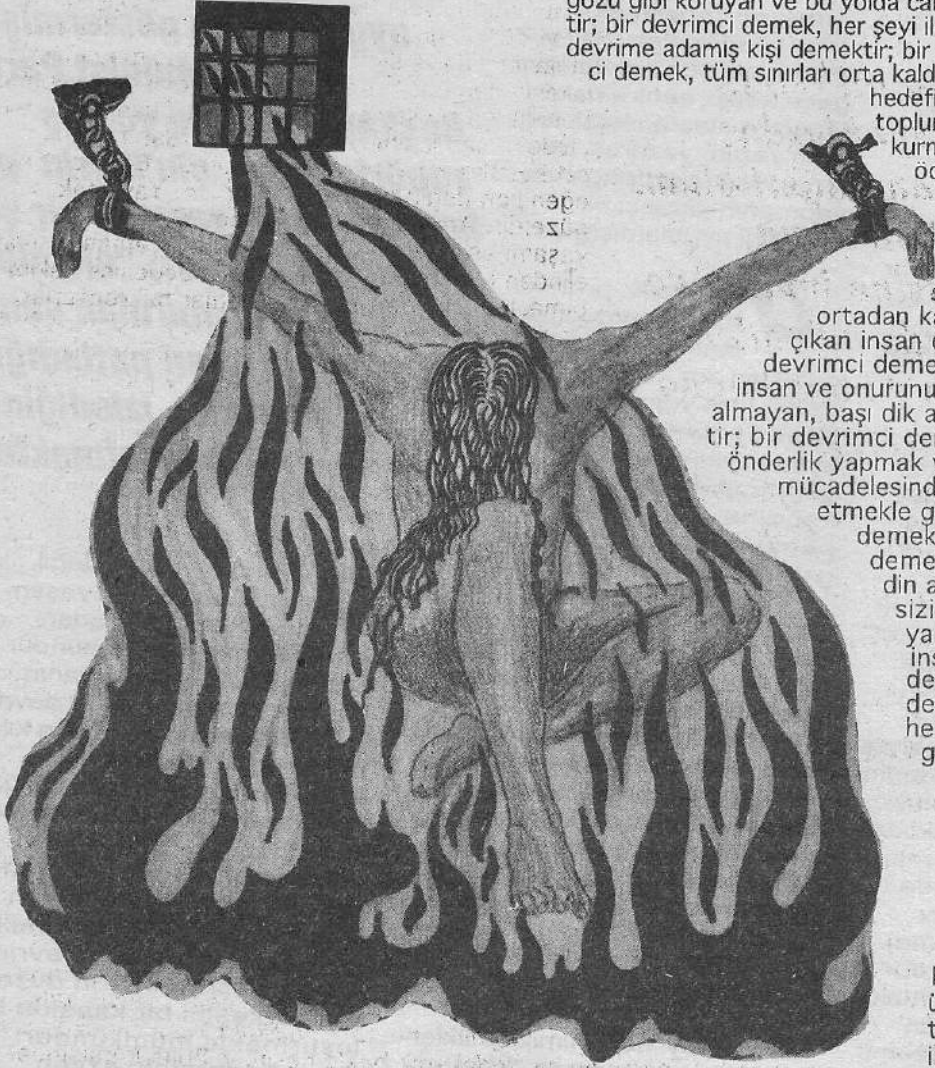
Ezilen emekçi yığınlarını gerçek kurtuluşa götürən yol Demokratik Halk Devrimi'ni gerçekleştirmekle, Devrim ise emekçi yığınların düzene olan öfkesini bir kanalda birleştirmekle mümkündür! Bunu başarmak; ezilen emekçi yığınları örgütlemek, yaratıcı bir şekilde yönlendirmektir!

Sonuç olarak "yaratıcı bir çalışma", yani "HERŞEYE HAZIR OLMA" NIN GERÇEK ANLAMI, AKTİF DEVRİMCI HAZIRLIK, PRATİK VE PLANLAMADIR!

(1): Duyum Eşiği: Canlı organizma için "normal kabul edilen, alt ve üst sınırları belirlenmiş normlar. Örneğin; Kulağımız belirli alt ve üst frekanstaki sesleri duyabilir. Gözlerimiz belirli sınırdaki ışık frekansını seçebilir, vb.

(2): "Teorik ve Siyasal Düşünceleri" -Mao Zedung- (Sayfa: 26-27)
(Bilim ve Sosyalizm Yayınları)

Onurlu bir yaşam için onurlu ölüm

Bir devrimcinin düşmanın eline düştüğü zaman takınması gereken tavır ne olmalıdır? Faydalı olur düşüncesiyle bazı tecrübeleri aktarmayı görev saydık.

Bunlara geçmeden önce bir devrimci dediğimizde ne anlıyoruz. Kısa ve öz olarak aktaralım: Bir devrimci demek yenilikçi demektir; bir devrimci demek bu kokuşmuş düzeni yıkan ve tüm insanlara güzel bir dünya vaad eden demektir; bir devrimci demek, baskı ve zulmü ortadan kaldırmak demektir; bir devrimci demek hak yemeyen, yalan söylemeyen, yoldaşlarına ve halkına karşı dürüst olan demektir; bir devrimci demek partisini, halkını ve yoldaşlarını gözü gibi koruyan ve bu yolda canını veren demektir; bir devrimci demek, her şeyi ile kendini halka ve devrime adanmış kişi demektir; bir devrim

ci demek, tüm sınırları ortadan kaldıran ve nihai hedefi olan sınıfsız toplumu yaratmak ve kurmak uğruna bedel ödemeye hazır olan

ışkenceyi, zulümü, baskıyı, sömürüyü ortadan kaldırmak için yola çıkan insan demektir; bir devrimci demek onurlu bir insan ve onurunu ayak altına almayan, başı dik alni açık demektir; bir devrimci demek halka önderlik yapmak ve halkı devrim mücadelesinde seferber

etmekle görevli olan insan demektir; bir devrimci demek ırk, renk, dil, din ayrımı gözetmeksiz, eşitlikten yana olan her insanı seven demektir; bir devrimci demek, her türlü zorluğa göğüs geren, düşmanın

ışkencehanelerinde düşmanın yüzüne tüküren insan demektir.

Saydığımız bu özellikleri üzerinde taşıyan bir insan, mevcut bozuk düzenin düşmanı demektir.

Bu vasıfları üzerinde taşıyan bir insan, her an için düşmanın eline düşebilir. Asıl üzerinde duracağımız nokta, düşmanın eline geçtiğimizde alacağımız tavrın ne olacağı konusudur. Bir devrimci düşmanın eline düştüğü zaman ilk karşılaşacağı şey gözlerinin bir bez parçası ile bağlanıp işkence odasında sorguya alınması olacaktır. İlk söylenen "Biz seni tanıyoruz, senin hakkında her şeyi biliyoruz. Hiç kendini ezdirmeye gerek yoktur. Bir an önce konuşta seni buradan çıkaralım, sende kurtul, bizde rahat edelim". Bu, kanılmaması gereken psikolojik bir baskı biçimidir. Aksine, hakkında hiçbir şey bilmediklerinin kanıtıdır. Sadece senin psikolojik durumunu inceleyen bir yöntemdir. Onun için polis bu hayin ve alçak yalanlarına kanmamalıdır. Polisin bu tür zarflarını yememeli, yalan olduğunu ve karşımızdakinin düşmanımız olduğunu aklımızdan çıkarmamalıdır. Üstelik öyle bir düşman ki asla mert olmayan, her zaman savaşın hilelerine başvurur bir düşmandır. Burada takınılması gereken tavır, konuşmamaktır. Tavır, inançlarını, partini ve yoldaşlarını

korumak olmalıdır. Her devrimcinin takınması gereken tavır da budur.

İkincisi, ilk yöntemi sökmeyince bu sefer farklı bir yöntemle başvururlar. Bu da baskı ve tehdit yöntemidir. Bunlar küfür, kaba dayak, askı, elektrik, haya sıkma, falaka, filistin askısı denilen ters askı, jopla tecavüz vb. vb...

Konuşmayan her insan üzerinde bunları kullanırlar. Konuşan insan da aynı yöntemlere maruz kalır. Şimdi burada akla şöyle bir soru gelebilir; Konuşanla konuşmayan insan arasında bir fark yok mudur? Elbette vardır. Düşmanın amacı birisini konuşurmak, diğerinden ise daha çok şey almak yada daha çok suç yüklemektir. Bir devrimcinin tercihi hiç konuşmamaktır. Çünkü tavrı böyle olursa, devrime hizmet etmiş ve halkın güvenini kazanmış olur. Ancak bu şekilde partisini, yoldaşlarını korumuş ve güvenini kazanmış olur. İşte o zaman alni açık, başı dik bir insan ve insanlık görevini yerine getirmiş, devrimci onurunu ayak altında çiğnetmemiş, düşmanın yüzüne silinmeyecek bir şamar vurmuş olur. İşte bu insanlar sapına kadar devrimcidirler. Yok eğer düşmana sır veren, yoldaşlarını yakalatan, parti değerlerini veren biri ise o, devrime, halka, partiye ve yoldaşlarına ihanet etmiş demektir. Boynu bükük, başı eğik, insanlık onurunu ayaklar altında çiğnetmiş biri olarak, insanlık görevini yerine getirmemiş bir insancık olarak kalmaya mahkumdur.

Üçüncü olarak, askı ve elektrik faslına ara verilerek tazyikli suyun önüne götürürler. Tazyikli su sıkmaya başlarlar. Tabiki suda bir işkence metodudur. Birde kış mevsimi oldumu daha çok etkileyici olur. Fakat kararlı ve inançlı bir devrimci için hiçbir işkence metodu, onun ihanetine neden olamaz

Su faslı biter, bir duvarın dibine dikerler. Hemen orada bir cellat; "Bak oğlum sen biraz düşün, biz birazdan geliriz, ama iyi düşün" der. Ve arkada bir yere oturur. Tabii gözlerin kapalı olduğu için, sen onu göremezsin. O senin tüm hal ve hareketlerini kontrol eder. Uyuman yada oturmaya izin vermez. Oturmak istersen hemen kafadan bir darbe yersin. Bu psikolojik bir baskı olduğu kadar, aynı zamanda bir işkence biçimidir. Tabiki yalnız bunlar değildir. İnsan düşmanın elinde bulunduğu sürece akla gelecek her türlü işkence ile karşı karşıya kalmak durumundadır. Çünkü egemenlerin kolluk güçleri işkenceciler; insanlığa, emeğe, işçiye, gençliğe, kısaca tüm ezilenlere düşman olduğu kadar, onları savunan her insana da düşmandır. Bir saat sonra tekrar işkenceciler gelirler; "Bak oğlum, düşündün mü?" Cevap alamayınca, aynı soruyu tekrarlarlar: Yine cevap almayınca işkenceciler iki role girerler. Biri cellat diğeri ise papaz rolünü üstlenir. Burada dikkat edilmesi gereken papazdır. Çünkü papaz, rolü gereği iyi niyetli görünerek kandırmaya çalışacak. Yani akla gelecek her türlü yalan, dolan şeyleri vaad edecektir. "Bak oğlum, bunlar seni öldürecekler, bildiğin her şeyi bana anlat bende seni buradan kurtarayım. Benden başka hiç kimse sana yardımcı olamaz ama önce sen bana bildiğin her şeyi anlat. Zaten senden önce yakalanan arkadaşların her şeyi anlatmışlardı. Birde senin ağzından dinlemek istiyorum" diye devam eder. Bunun amacı insana iyi görünmek ve bu rota doğrultusunda seni partiye ve yoldaşlarına karşı ihanete sürüklemektir. Burada bir devrimciye düşen görev; papazın bu hain planını boşa çıkarmak, yani ona hiç bir şey söylememektir. İşte o zaman partiyi ve yoldaşlarını korumuş olacaksın. Partini, yoldaşlarını korumak, direnmek demektir. Papaz devam eder ;"Bak

oğlum, bunlar kötü insanlardır. Sana her türlü kötülüğü yaparlar. Senin ananı bacını hatta eşini dahi buraya getirirler. Her türlü kötülüğü yaparlar. Onlara senin gözünün önünde tecavüz ederler, eşini kirletirler. Namuslu bir insan buna müsaade etmez. Gel bunlara engel ol. Bildiğin herşeyi bana anlat, bende bunların yapılmasına engel olayım". Burada gerçekten bizim annemizi, bacımızı yada eşimizi bize karşı kullanabilirler. Hatta tecavüzde edebilirler. Bu yeni bir yöntem değildir. Bir çok devrimciye karşı kullanılmıştır. Kaldı ki ailemize yapılan bu çirkinlik, onların acizliğinin ve namussuzluğunun sonucudur. Namussuzluk burjuvazinin dini ve kitabıdır. Yoksa nasıl sömürsün devam ettirir. Her gün yüzlerce genç insan bu pis düzenin kurbanı olmuyor mu? Onlar kimdir? Tabiki halkımızın evlatlarıdır. Yani anamızdır, bacımızdır. Bunların tümünün kurtuluşu, devrimledir. Burada meseleyi bir bütün olarak ele almak gerekir. Asla duygusal davranmamak gerekir. Bizim ailemize ne yaparlarsa yapsınlar tüm çirkinliklerin, iğrençliklerin kaynağı olan bu düzene boyun eğmemeliyiz. Bir devrimcinin amacı güzel bir dünya yaratmaksa, bunun için bazı bedeller ödemek zorundadır.

İşkencehaneler, bir devrimcinin devrime, partiye bağlı olduğunun ve ideolojik olarak sağlam olduğunun kanıtlarından biridir. Papaz gider, bu sefer cellat gelir. "Ulan orospu çocuğu düşündün mü?" Cevap almadığı takdirde tekrar işkence yapmaya başlarlar. Bu yarım saat yada bir saat sürer. Bazen iki saatte sürebilir. Bu esnada her kafadan bir soru gelir. Kimi, "hemen öldürelim" der. Kimi, "daha zamanı var bu konuşacak" der. Burada amaçları, işkence ile birlikte insanı bunalıma sokmak ve boğuntuya getirip konuşturmadır. Kaldı ki, devrimci bir insan, ölümü göze alarak bu yola baş koyan insan demektir. Onun için ölümden korkmamalıdır. Tersine ölüm, devrimcilerden korkmalı. Çünkü devrimcilerin ölüsü bile düşmana korku salmıştır. Devrim ve halk davasında ölmek, onurlu ve şerefli bir ölümdür. Devrime, halka ihanetse; en büyük şerefsizliktir. Tüm yaşamını devrime adanmış bir insan, her zaman uyanık olmak zorundadır. Düşmanın sorularını dikkatli dinlemek gerekir. Hakkımızda neler biliyorlar, bunları elden geldiği kadarıyla dikkatli bir şekilde anlamak, daha sonra partiye aktarmak gerekir. Devrimci bir insan, düşmanın işkence ve baskısı karşısında korkaklığa ve paniğe kapılmamalıdır. Aksine kendini rahat hissetmeli, gelen sorulara cevap vermemeli, verse de red temelinde olmalıdır. Düşmanın elinde bulunan bir insanın kaybedecek hiç bir şeyi yoktur. Ama kazanacak çok şeyi vardır. Örneğin, direnen bir devrimci devrimi zafere götüreceği olan direniş ruhunu sürdürmüş ve bir kere daha düşmanı yenilgiye uğratmış, halkın haklı davasına sahip çıkmıştır. Yoldaşlarına ve mücadeleye yeni katılacak insanlara karşı, örnek sayılacak bir tavır sergilemiş olur. Düşmanın sürekli baş vurduğu yöntemlerden biri de ölüm tehdididir. Bu ölüm tehdidini insanlara karşı sürekli kullanır, bazende uygularlar. Yazımızın içerisinde de belirtmiştik. Devrimci bir insan, devrim mücadelesine ölümü göze alarak katılmıştır. İşte burada önemli olan, onurlu olanı seçmektir. Bir söz vardır "Altmış sene şerefsiz yaşamaktansa, bir gün şerefli yaşamayı tercih ederim" Elbette bizim tercihimiz burada "bir gün" olmalıdır. Zaten nihai zaferler, şehitlerin kanları üzerine kurulmuş ve zafere böyle ulaşılmıştır. Tarih bunun kanıtıdır. Halkın kutsal olan davasını zafere götüreceği şey direniştir.

Şubede direniş, kırlarda ve fabrikalarda direniş; yani anlayacağımız her yerde direniş, zafer demektir. Direniş ezilenlerin kurtuluşu demektir. Direniş komprador patron-ağa düzeninin sonu demektir. Direniş, devrim ateşini dağlarda yakmak demektir. .

Bir insan düşmanın elinde bulunduğu dönemde nasıl bir tavır sergilemişse bir bütün olarak partisine samimi bir şekilde anlatmalıdır. Hiç bir şey partiden gizlenmemelidir. Gizlenen şeyler olursa bu partiye içten darbe vurmaktır. Zaten dürüst bir insan böyle şeylere baş vurma gereği duymaz. Fakat kariyer düşkünüleri ve ideolojik olarak tükenmeye yüz tutmuş insanların bu yola başvurmaları mümkündür. Bu anlamda şubede başından geçenleri doğru bir şekilde anlatmazlar. Gizleme yoluna baş vururlar. Oysa doğrusu, olup biteni en ince noktasına kadar anlatmak, partiyi haberdar etmektir. Çünkü oradaki ruhi, psikolojik ve deneyimsizlik sonucu düştüğü zaafi aşmasının tek yolu samimi olmasıdır. Yani kendini yenilemesi açısından partiye şubede yaşananları samimice anlatmasının önemi büyüktür. İnsan kendi zaafalarını anlatmalıdır ki ona göre partisi o zaaf yada hastalıklara karşı doğru bir önlem alsın ve onu tekrar kazanabilsin. Buda kişinin samimiyetine bağlıdır. Bir devrimcinin en büyük düşmanı kendi içindeki düşmandır. İçimizdeki düşman kimdir? İçimizdeki düşman yalan, samimiyetsizlik, hata ve zaaflarımızı gizlemek, hatalarımıza karşı mücadele etmemek, partiye ve yoldaşlarımıza karşı açık olmamak, hata ve zaaflarımızı eleştiren yoldaşlara karşı sektekter bir tutumla hareket etmektir. İşte içimizdeki düşman budur. Bunları gidermenin yolu, partiye karşı samimi olmak ve partiye güvenmekten geçer. Yukardaki anlattıklarımızın daha anlaşılır olmasını sağlamak için maddeler halinde yazmayı da uygun gördük.

◆ Düşmanın elinde bulunduğu zaman partinin ve yoldaşların hakkında bilgi verme ◆ Düşman senin hakkında bilgi sahibi ise veya üzerinde herhangi bir ifade varsa ifade verme ve herhangi bir şeye imza atma. ◆ Düşmanın senin hakkında geniş bilgisi yoksa ve kimsenin senin

üzerinde ifadesi yoksa, söylenmesi gereken "bilmiyorum", "alakam yoktur" yani yine bu temelde reddetmelisin. ◆ Düşman eline grup halinde düştüğün zaman grupta çözülme olsa dahi, yapılması gereken yine reddetmektir. ◆ Birisi senin yüzüne karşı her şeyi kabul etse bile, sen yine her şeyi reddetmelisin. ◆ Karşında papaz rolü yapan ve senin duygularına hitab eden, bu yolla seni çözmeye çalışanın düşmanın olduğunu asla unutmamalısin. ◆ Sana yapılan her türlü teklifi reddetmelisin. Çünkü karşıdaki düşmandır. Senin için hiç bir zaman iyi düşünmeyecektir. Bu anlamda dostun değil, düşmandır. Bir söz vardır "Ayıdan post olmaz, polisten dost olmaz" ◆ Hiç karamsarlığa kapılmamalısin. Karamsarlık yenilgiye götürür. Dinç olmak ise zafere götürür. Bunu asla kafandan çıkarma. ◆ Sana iki tercih sunacaklardır: Biri yaşam diğeri ölüm. Proletarya ideolojisine inanan ve bu uğurda mücadeleye girişen ve baş koyan birinin tercihi elbette ölüm olmalıdır. Diğerini kabul etmek ihanettir. Bir ölüm bin kişiyi kurtarır, ama ihanetse bin kişiyi öldürmek demektir. ◆ Bizim için korunması gereken tek şey, inançlarımızdır. Bunun içine giren parti, yoldaşlarımız ve halkımızın haklı davasıdır. Kişisel çıkarlarımızı ön plana çıkarmaksa düşmana hizmet etmek demektir. ◆ Düşmanın hiç bir yaptırımını kabul etme! Bunlar spor, yani yat-kalk, istiklal marşı gibi şeyler. Bir devrimci asla bunları kabul etmemelidir. ◆ Unutmamalısin ki sen her yerde olduğu gibi orada da işçi sınıfı ve ezilenleri temsil ediyorsun. Ama sana işkence yapanlar burjuvazinin sadık köpekleridir. Bu anlamda burada iki sınıfın çatışması söz konusudur. Sana düşen görev, kendi sınıfını kanının son damlasına kadar korumaktır, savunmaktır. ◆ Hiçbir zaman düşman karşısında zaafını açığa vurma. Düşmandan çay, sigara vb. şeyler isteme; bunlar zaaftır. Düşman bunları sana karşı kullanacaktır. ◆ Düşmanı yalanlarla kandırma diyorsan yanılırsın. Düşmanı kandırmanın en iyi yolu hiç bir şeyi kabul etmemektir; yani konuşmamaktır. ◆ Düşmanın eline düştüğünden itibaren tavrın aktif direniş olmalıdır. Pasif direniş seni hata yapmaya iter. ◆ İşkenceden nasıl kurtulurum hesabını asla yapma. Kendini bu tip şeylerden uzak tut. Düşmana karşı bıçağın olan kinini iyice bile. Onlardan nefret ettikçe direniş azmin yükselecektir. Böylece boyun eğen sen değil; onlar olacaktır. ◆ Yaşamak güzeldir. Ama onurlu bir yaşam. Onursuz bir yaşamı asla tercih etme. ◆ Hiç bir zaman insiyatifi elinden bırakma. Düşmanın senin bedenine hakim olmasına izin verme. Çünkü onlar mikropturlar. Senin tertemiz bedenini kirletirler. ◆ İşkencedeyken hep direnen yoldaşlarını ve devrimcileri düşün. Bize bıraktıkları o yüce mirası devraldığımızı düşmana karşı göğsünü gere gere haykır. Birdik bin olduk, bindik milyon olduk. Çünkü direnenler haklıydı. Ve onlar kazandı. ◆ Direniş cennetin kapısını açmaktır. Teslimiyet ise cehennemde hep kalmak demektir. Yani cennet aydınlık, cehennem ise karanlıktır. ◆ İşkencede hiç bir zaman çoğu aza tercih etmemeliyiz. Yani bazı şeyler kabul edeyim ama çoğu şeyleri vermeyeyim anlayışı yanlış ve hatadır. Küçük yada büyük fark etmez; bu anlamda buda zaaftır ve yanlıştır. Doğru olan hiç bir şey kabul etmemektir. ◆ Bir yoldaşını yada yoldaşlarını yakalatmak yada randevusunu vermek, telefonla randevusuna getirip yakalatmak büyük bir ihanettir. ◆ Bir devrimcinin nihai hedefi komünist

toplumu kurmaksa o zaman bir komünist gibi direnmelidir. Çünkü bir hedefe ulaşmak için bir çok zorluğu, engeli aşmak gerekir. Bu da her zorluğa karşı göğüs germekten geçer. ◆ Düşman karşısında zaafa düşen bir komünist yada devrimcinin güveneceği tek şey vardır. Oda partisi ve yoldaşlarıdır. Buna inanan her insan çekinmeden kendisini partisine açıkça açmalıdır. Çünkü onu, bataklıktan kurtaracak tek şey komünist partisinin ta kendisidir. Zaten komünist ahlakta bunu gerektirir. Kendisini samimi bir şekilde partiye açmayan biri, zaaflarından arınmak istemiyor demektir. Buda komünist ahlak değil, burjuva ahlakın daniskasıdır. ◆ Partisine, yoldaşlarına ve halkına karşı fedakarlık yapmayan biri, partiden hiç fedakarlık beklemesin. ◆ Polis karşısında zaafa düşen birine çokça sordukları bir şey vardır. "Pişmanmısın?" Bu iğrenç bir tekliftir. Pişmanım demekse, geçmişine ve partine karşı bir alçaklık ve ihanettir. ◆ İşkence esnasında düşman yani işkenceciler "Bak oğlum, bunları kabul et, gider içerde iki yada üç ay yatarsın ondan sonra yine çıkar tekrar devam edersin. Niçin kendini ezdiriyorsun. Burada sakat kalırsan devrime ne faydan olur" gibi şeylerle seni kandırmaya çalışacaklardır. Bu tip yalanlara asla inanma. Bu sana karşı kurulmuş hain bir tuzaktır. Amaçları senin beynine hakim olma istemleridir. Yani seni istedikleri gibi kullanmak ve devrime ihanet ettirmekdir. Burada yapman gereken, komünist iradeni kullanmak, hainlerin bu alçak tuzaklarını ve planlarını direnişinle kızıl bir hançere çevirip onların kalbine saplamaktır.

İşte çağrımız, işçilere köylülere ve tüm ezilen halklara sloganımız; DİRENIŞ-DİRENIŞ-DİRENIŞ... Zalimin zulmünün olmadığı güzel bir dünya yaratmak için direniş. Çirkinliği güzelliğe, karanlıkları aydınlığa, sınıflı toplumu sınıfsız topluma, sınırları olmayan bir dünya yaratmak için DİRENIŞ.

Şan olsun Proletarya Partisinin önderi İBRAHİM KAYPAKKAYA'nın kızıl direniş ruhu! ◆

Kazanmak istiyorum ve cesareti birleştir

● *Başarısızlıklar karşısında umutsuzluğa kapılmak, "aklını" sadece bireysel menfaatler için kullanmak veya "cesaretle" birleştirmekten kaçınmak nasıl ki dünyayı değiştirme perspektifiyle yola çıkanların kabul edemeyecekleri yanlış bir eğilimse, aynı şekilde "aklın" kullanılmamasında ısrar eden mantıkta, her zaman için salt "cesaretle" giriştiği eylemi başarıya ulaştırabileceğini sanan yanlış ve zarar verici bir eğilimdir.*

12 Eylül askeri faşist cuntasının beyinlerde yarattığı tahribatları büyük oranda yaşamamış, ama onun acı deneyleri üzerine filizlenmiş ve olgunlaşmış genç kuşağın, hareketli bir sürece doğru hızla ilerlediğini görmekteyiz.

Kuşkusuz ki bu hareketli ortama doğru ilerleyiş, toplumun diğer kesimlerindeki hareketlilikten bağımsız bir olgu değildir.

Ülkede süren iç savaşın giderek boyutlanması, ekonomik açıdan halkın yaşam şartlarının her geçen gün biraz daha ağırlaşması ve kitlesel eylemlerle ifade edilmeye başlanması, demokratik istemlerinin genelde bütün halk kesimlerinde yankı bulması ve halkın her kesiminin bu isteme kendi sesini de katarak onu daha da gürleştirmesi, faşist, gerici örgütlenmelerin hızla artarak karşı-devrim cephesinin güçlenmesi ve karşıt görüşleri tehdit eder düzeyde pratik yönelimlere

girmesi, devletin gerek bu yönelimleri destekleyerek, gerekse de kendisinin açıktan saldırıları yoğunlaştırması ülkemiz politik atmosferinin ısınmasına ve içten içe kaynamasına neden olan en önemli iç faktörlerdendir.

Böylesine zor koşullar altında düşüncelerden taviz vermeden ve insanca yaşamının gereklerini de yerine getirerek yaşama çabasının soyut, bireysel bir tepki veya yönelimle başarılamayacağı bir gerçektir.

Çünkü, bu başarının elde edilebilmesi için ideolojik-siyasi ve de örgütsel bir netliğin yani çizginin bulunması gerekmektedir ki, bunun bulunmaması veya gerekliliğinin kavranmaması, başarıları engelleyici bazı yanlış eğilimlerin filizlenmesinin de uygun zeminini yaratmaktadır.

Bu yanlış eğilimler, kimi zaman başarısızlıkla sonuçlanan hareketliliğin ardından küskünlük, yılgınlık ve bananecilik şeklinde, kimi zaman da hayalci, bireyci, sekter, tepkici vb. gibi

davranış biçimlerinde kendisini dışa vurmaktadır.

Başarısızlıklar karşısında umutsuzluğa kapılmak, "aklını" sadece bireysel menfaatler için kullanmak veya "cesaretle" birleştirmekten kaçınmak nasıl ki dünyayı değiştirme perspektifiyle yola çıkanların kabul edemeyecekleri yanlış bir eğilimse, aynı şekilde "aklın" kullanılmamasında ısrar eden mantıkta, her zaman için salt "cesaretle" giriştiği eylemi başarıya ulaştırabileceğini sanan yanlış ve zarar verici bir eğilimdir.

Bütün bu yanlış eğilimlerin karşısına, en başta başarı elde etmek isteyenlerin akıl ve cesaretlerini birleştirmeleri gerektiğini izah ederek çıkmak gerekmektedir.

Çünkü burada kullanılan anlamıyla "akıl", bir eylemde planlamayı yapmanın anlamıdır. Devrim mücadelesinden, en basit demokratik ve ekonomik taleplerle yola çıkmak dahi işte böylesine bir plan ve programın yapılmasını gerektirir.

Bu plan; hedeflenene göre bir stratejiyi, bir ana taktiği, günlük bir eylemi veya bir eylemin hareket tarzını bütün yönleriyle, yani çıkış nedenini -amacı-yönelim biçimini ve sonucu ile açıklamaktır.

Bir başka deyişle de, amaca ulaşmak

sun; öyleyse akıl rmek zorundasın

in izlenecek yol ve yöntemin teorik-
el açıdan somutlaştırılmasının kendi-
dir.

Unutmamak gerekir ki; yapılan plan-
a, belirlenen hedefe varmak için gir-
ilen eylemin karşılaşacağı bütün yönler
hesap edilmez veya genel bir plan
karılmadan günü birlik, anlık belir-
melerle yönelim gerçekleştirilirse önce-
n ön görülenlerin dışındaki olumlu ya
a olumsuz gelişmelere olumsuz yönde

açık hale gelen plandaki, gerekli
değişiklikler yapılmadığından dolayı
esadüfi başarılar bir yana nihai olarak
yenilgi kaçınılmaz olur.

Bu, yapılan planın eyleme konulma-
nında bazı değişikliklere uğramak
zorunda kalmayacağı anlamına gelmez:
Eğer planlamayı yapanlar ve onu uygu-
layanlar, bu değişikliğin gündeme
gelebileceğini önceden hesap eder ve
kendilerini buna hazır hale getirirlerse,
ortaya çıkabilecek farklılaşmaların eyle-
mi başarısızlığa sürüklemesini
engellemede, büyük bir avantaj kazan-
mış olurlar.

Diğer yandan da görüldüğü gibi
başarının elde edilebilmesi için salt iyi
ve hatta mükemmel bir plan yapmak,

asla yeterli değildir. "Akıl" amaca var-
mak için hizmete sokulmasıyla birlikte,
eğer ortaya çıkan planın uygulanması
için gerekli cesaret gösterilemezse yine
yukarıda belirtilen sonuçla karşılaşı-
ması onaylanmış olur.

Çünkü; aklın kullanımıyla ortaya
çıkartılan planın gerçeğe
dönüştürülebilmesi ve hedefine var-
abilmesi için gerekli olan cesaret, diğer bir
anlamıyla uygulama ya da pratiktir.

Bu nedenle de zaferi isteyenler, iste-
diklerini elde edebilmek için hayatın her
alanında hem akıllı, hem de cesareti kul-
lanarak amaca yönelip, zaferi garanti
altına alma perspektifiyle hareket etmek
gibi bir zorunlulukla karşı karşıyadırlar.

Eğer bu anahtarın her iki parçası bir-
leştirilmeden devrimin kapısının açıla-
bileceğini sanırsak, işte o zaman büyük
bir yarılgı denizinde kulaç atıyoruz
demektir.

Bu hezimetle karşılaşmamak için de
bir yandan kendi alanımızda her iki
parçayı birleştirme becerisini gös-
terirken, diğer yandan da bu anahtarı
çevirmek için gerekli olan gücün
halkın sadece bir kesimini oluşturan
genç kollarla tek başına mevcut
olmadığını da kabul etmek gerekir.

Gençlik; işte bütün bu zorlukları
aşmanın yolunun, hedeflenen zaferi,
gerçekleştirilmiş zafer kılacak olan -
gençliğinde dahil olduğu -bütün
emekçilerin gerçek anlamda kurtuluşa
ulaşabilmesi

için izlenmesi
gereken çizgi
etrafında bir-
leşmekten ve bu
birlikteliği
yoldaşlığa
ulaştırmaktan, o
muazzam gücün
tek yumrukta
toplanmasından
geçtiğini bilinç
üzerine çıkar-
malıdır.

Çoğu zaman
ekonomik ve
demokratik tale-
pler için
başlatılan
hareketlilik,
halkın her kes-
minin kendi
sorunları için
başlattıkları
mücadelelerle
birleştirilip,
sahiplenilerek

bütün hareketliliklerin ve bunlara temel
teşkil eden istemlerin doğru bir rotaya
sokulması amacıyla iyi bir aracı görevi
üstlenebilir.

Bunun yapılabilmesi içinse, gençliğin
salt kendi sorunlarına karşı yönelimlere
girmesi değil, diğer kesimlerin
mücadelelerine de omuz vermesi ve en
aktif şekilde desteklemesi ile
mümkündür. Bu aynı zamanda halkın
diğer kesimlerini de, gençliğin sorun-
larını sahiplenmeye ve onlarla dayanış-
ma içerisinde olmaya sevk edecek,
sorunların kaynaklandığı yerin yani
hedefin ortak olduğunun somut bir şek-
ilde açığa çıkarılmasına ve her kesimin
bunu rahatlıkla anlamasına yarayacaktır.

Halk gençliğinin, halk sınıf ve kat-
manlarından, dolayısıyla da sorunların-
dan bağımsız olmadığı gerçeği,
gençliğimizi, salt kendisini ilgilendiren
meselelere karşı değil halkın sorunları-
na ve geleceğine ilişkin meselelere de
duyarlı kılmaktadır.

Bu duyarlılık, gençliğin ateşli
yapısının kaynaklık ettiği yönelimleri
aşarak, salt duygusal ve ani tepkilerle
atılan adımları, akıllı, gerçekçi ve
cesaretle toplumun diğer emekçi kes-
imleriyle olan bağlarını güçlendirecek
şekillerde yenelleştirilmek zorundadır.

İşte bu başarılı olduğu oranda, gençlik
kendi üstüne düşen fonksiyonu layıkıyla
yerine getirmeye başlayacaktır.

GENERAL OKAMURA. "HERŞEYİ YAKIN, HERŞEYİ YAKIN VE HERŞEYİ ÖLDÜRÜN"

II Emperyalist paylaşım savaşı öncesinde, Fransa'nın sömürgesi konumundaki Vietnam'da ulusal direniş hareketi başladı, güçlendi ve emperyalistlerin Cenevre kararlarını almasından sonra, Vietnam ulusal direnişi en yüksek noktaya vardı. Bu kararlar çerçevesinde Vietnam, geçici bir süre için ikiye bölündü; kuzeyine Ho Chi Minh önderliğinde ulusal direniş güçleri, güneyine emperyalistlerin çıkarlarını savunan gruplar hakim oldu. ABD kuzeyde emperyalizme karşı gelişen devrimci hareketin bölgeye yayılmasını engelleyebilmek ve bu hareketi daha baştan ezebilmek için güneyde, kendi çıkarlarını savunup, gözetecek karşı-devrimci bir askeri ittifak oluşturdu. Bu ittifakın başına zengin kuzeyli mülteci Ngo Dinh Diem'i getirdi. Diem ailesi bir grup toprak ağası ve katolik kilisesi ileri gelenlerini temsil ediyordu. Ve tabii ki herşeyden önce ABD emperyalizminin çıkarlarını temsil ediyordu. Diem'in yönetimi bir dehşet ve baskı rejimiydi. Köylülere akla gelmedik işkenceler yapıyor-

du. 350.000 köylü siyasi suçlu olarak tutuklandı ve daha çok sayıda köylü toplama kamplarına dolduruldu.

ABD emperyalizmi ve onun yerli uşaklarının Vietnam halkı üzerindeki baskısı o kadar yoğun ve o kadar korkunçtu ki, ABD emperyalizminin savaş sözcülüğünü yapan ve kirli çamaşırlarını aklama işlevini gören ABD basını bile bu kirli savaşın pisliklerini, ABD askerlerinin Vietnam halkına uyguladığı baskı ve vahşeti, itiraf etmek zorunda kalmıştı. ABD basınının itirafnameleri şöyle;

New York Times Gazetesi (16 Haziran 1962): "Hükümet ele geçirdiği gerillaların bir kısmını eğitmeye çalışıyorsa da çoğu kurşuna dizilmektedir". Aynı gazetenin 5 Haziran 1962 tarihli sayısında da "Geçen Sonbahar'da yapılan bombardımanlar sırasında yanlışlıkla(!) yedi cüzam hastanesi tahrip edildi". Yine aynı gazetenin 25 Temmuz 1962 tarihli sayısında; "Hükümetin kurşuna dizildiğini

bildirdiği düşmanın çoğu, hükümet kuvvetlerinin girdiği köylerden kaçarken yakalanıp öldürülen köylüler. Bunların bir kısmının Viet-Kong taraftarı olduğu söylenebilir. Fakat öldürülenlerin çoğu zorla orduya alınmaktan ve zorla çalıştırmaktan kaçanlardır." diye açıklama yapıyor. Bu itiraf belgelerini çoğaltmak mümkün ki, ABD'nin Vietnam'da uyguladığı vahşet akıllara durgunluk verecek ölçüdedir. ABD emperyalizmi mücadelenin daha ileriki aşamalarında, uçaklarla köylere zehirli kimyasal maddeler serpmiş ve mücadele alanlarını insansızlaştırmak için tüm çirkin ve vahşi yöntemleri kullanmıştır.

Köylülerin hayvanlar gibi toplama kamplarına tıklması, köylerin bombalanıp yakılması, yüzbinlerce insanın siyasi tutuklu olarak tutuklanıp işkenceden geçirilmesi, vahşice katledilmesi yalnızca Vietnam'da yaşanmadı. Köylü gerilla savaşının verildiği birçok ülkede köylüler aynı yöntemlere tabi tutulup yakıldı, yıkıldı, öldürüldü. Bunun bir örneği de Çin'dir. Japon emperyalistleri, işgal ettikleri Çin'de, Komünist Partisi önderliğinde yürütülen köylü-gerilla savaşını ezmek

için, köylüleri en vahşi yöntemlerle sindirmeye çalıştılar. Amaçları köylüleri, özgürlük savaşının beyni olan Komünist Partisi'nden ve savaş gücü Kızıl Ordu'dan koparmaktı. Böylece, bir bütün olarak Çin'i işgal edebileceklerdi. Çin halkının emeğini rahatça sömürebilecek, ülkenin yeraltı ve yerüstü zenginliklerini talan edebileceklerdi.

İşgalci Japon Emperyalizminin generali Okamura, SAMKO SEISAKU (üç herşey) politikasını ilan etti: "HERŞEYİ YAKIN, YAKIN VE ÖLDÜRÜN". Bu politika Japon Emperyalizmi için, onunun başlangıcı oldu. Çin halkının direnişi geliştikçe, Japon Emperyalizmi'nin **KIRSAL SİNDİRME HAREKATI** çerçevesinde aldığı önlemlerde sertleşiyordu. Bu önlemler, Çin halkıyla Japon Emperyalizmi arasındaki çelişkiyi daha da derinleştirdi. Sonuçta; ÇKP önderliğindeki direniş hareketi geniş halk yığınlarının da desteğini alarak Japon emperyalizminin işgaline son verdi.

Emperyalizme karşı mücadele veren dünya ezilen halkları ve

"Hükümetin kursuna dizildiğini bildirdiği düşmanın çoğu, hükümet kuvvetlerinin girdiği köylerden kaçarken yakalanıp öldürülen köylüler. Bunların bir kısmının Viet-Kong taraftarı olduğu söylenebilir. Fakat öldürülenlerin çoğu zorla orduya alınmaktan ve zorla çalıştırılmaktan kaçanlardır"

emekçi yığınları, her dönemde başkının, zulmün, sömürünün her türlüünü yaşadı, yaşıyor. Türkiye işçi sınıfı; emekçi yığınları ve Kürt ulusu da bundan fazlasıyla nasibini alıyor. Zulmün en katmerlisini yaşıyor. Egemen sınıflar ve onun sözcüleri, artık vahşeti gizleyemeyecek bir duruma geldiler. Direniş karşısında vahşeti gizleyebilecek güçleri kalmadı. Faşist Türk devletinin köy yakıp-yıkmaları yeni değil; Türk Devleti kurulduğundan beri, devrimci mücadeleyi bastırabilmek için köy yakıp-yıkma'yı sistematik olarak uygulamış, bugünde bunu en had safhaya varmıştır. Genelkurmay Başkanlığı tarafından yayımlanan **"Türkiye Cumhuriyeti Ayaklanmalar 1924-1938"** adlı kitapta halkların devrimci muhalefetini, ezilen ulusların direnişini bastırmada, hangi yöntemlerin kullanıldığına ilişkin ipuçları veriyor. Köy yakmalar da, en sık kullanılan yöntemlerden biri. Kitapta köylerin yakılma gerekçesi olarak; **"eşkiyaya yardım etmesi, şüpheli olması"** gibi gerekçeler gösteriliyor. Kitapta köy yakıp-yıkmalarna, köylülere uygulanan baskılara ilişkin ilginç bölümler var: **"Bu bölgede çok şumarık bir durum almış olan bütün Kürt köylerine bir etki yapmak ve devlet nüfuzunu hakim kılmak için, Erzincan'a nakledilecek bir hava kıtası ile bu köyleri tahrip etmenin uygun olacağı düşüncesindeyim"** (Sf. 351)

"Çötele dağının yüksek tepelerinde asilere yardım ettikleri kesinlikle anlaşılın 60 kadar köy yakılmış, 450'ye yakın kişi öldürülmüş..." (Sf. 242) (2)

"Sorum Suyu güneyindeki bölgedeki birçok köy taranarak yakılmışsada ..." (Sf. 245)

"Bu taburlar geniş bir bölgeyi taradıktan ve şüpheli köyleri yaktıktan ve şahısları kamilen imha ettikten sonra, 3 Kasım 1922 akşamı Hani'ye geldiler..." (Sayfa 247)

Köy yakmaların, köy boşaltmaların, köylülere öldürmenin devletin başvurduğu yöntemlerden biri olduğu, geçmişte bir çok kereler uygulandığı yine devletin kendi açıklamalarıyla belgelendi.

Kendi iğrençliklerini kendi belgeleriyle açıklarken evleri, köyleri yakılıp, yıkılan 444 köylünün mahkemeye başvurup devleti dava etmeleri söz konusuyken faşist Türk Devletinin İçişleri Bakanı'nin "yavuz hırsız ev sahibini bastırır" misali utanmazca, **"Köylüler devletten tazminat alabilmek için, köylerini**

kendileri yaktılar." demesi pişkinliğin değilse bile, gerçekleri gizlemenin yolunu bulamayan insanın çaresizliğinin sonucudur. Dersim'de köylerin devletçe yakılıp, yıkılması, yeni değil. İHD verilerine göre son üç yıl içinde 1334 köy yakılıp boşaltılmış, yüzlerce köylü terörist(!) diye kurşuna dizilerek katledilmiş, T.Kürdistan'ının bir çok bölgesi insansızlaştırılarak talan edilmiştir.

T. Kürdistanı'nda köy yakmalar alıp başını gitmişken, binlerce köylü, açlığa, sefalete itilmişken, kamuoyu sessizlik içindeydi. Daha doğrusu tüm bunlara maruz kalan kitleler kamuoyu oluşturamıyordu. Ta ki, Dersim'de köylerin yakılmasına kadar. Köy yakmalarını gündeme getiren, kamuoyunda tepki toplamasına neden olan neydi? Dersim'in, T. Kürdistanı'nın diğer bölgelerinden farkı neydi? Dersimli milletvekilleri mi köy yakmalarının gündeme gelmesine neden oldular? Medya ve devlet Dersimlileri çok mu seviyordu? Medya Dersimlilerin tekelinde miydi? Neydi? Neden bunların hiçbirisi değil.

Dersim'in, T. Kürdistanı'nın diğer bölgelerinden esası bir farklılığı var. Varolan nesnel koşullar açısından T.Kürdistan'ının diğer bölgeleriyle aynı olmasına, hatta daha ağır koşullara sahip olmasına rağmen Dersim'in farkı, Dersim'de yürütülen mücadelenin sınıfsal zemin üzerinde, proletarya partisinin öncülüğünde yükselmesidir. T. Kürdistanı'nın diğer bölgelerinde etkin olan ulusalci harekettir, Dersimdeyse Maoist parti önderliğinde verilen sınıfsal kurtuluş hareketidir. Hiç kuşkusuz ki, Dersim köylerinin yakılması sonrasında kamuoyunun oluşturulup, kitleler tepkilerinin gösterilmesi herşeyden önce orada verilen sınıfsal mücadelenin başarısıdır; KSi'ler perspektifiyle köylü-gerilla savaşı yürüten Maoist partinin başarısıdır. Sosyal-ulusal kurtuluş savaşının yoğunlaşması karşısında çaresizliğe düşen faşist Türk Devleti çareyi savaşın yoğunlaştığı bölgelerde **"Alan hakimiyeti"** kurma politikasını hayata geçirmekte buluyor. Bu politikayla amaçlanan; savaşın

yoğunlaştığı bölgelerde halkın silahlı güçlerini kaynağından, yani halktan koparmak, böylece halkın silahlı güçlerinin manevra alanını kısıtlamak, etkinliğini kırmak, süreç içerisinde etkisizleştirmektir. Baskıya, eşitsizliğe, sömürüye, zorbalığa direnen halkların toptan imhası anlamına gelen **"Alan Hakimiyeti"** politikaları, geçmişte Vietnam'da, Çin'de uygulanmış ve başarısızlığa uğramıştır. Bugün PKP önderliğinde yürütülen sosyal kurtuluş mücadelesinin iktidara gelme noktasında büyük ilerlemeler kaydettiği Peru'da; egemen sınıflar tarafından hayata geçirilmeye çalışılan **"Alan Hakimiyeti"** politikası boşa çıkarılmıştır. Dersim ve T. Kürdistanı'nda yürütülen bu politikanın sonu, Vietnam, Çin, Peru ve diğer örneklerin sonundan farklı olmayacaktır.

Baskıya, sömürüye, zorbalığa direnen halklara yönelen bu politikayı boşa çıkarma konusunda, genliğe de büyük görevler düşüyor. Bir bütün olarak halk gençliği, üniversitelerde, fabrikalarda, meydanlarda, direnen halkın sözcüsü olmalıdır. Dersim'de, bir bütün olarak T.Kürdistanı'nda faşist Türk Devleti'nin yürüttüğü kendisini, köy yakmaları ve boşaltmalarında, orman ve mera yakmakta, gözaltında kaybedilmekte, gıda ambargosunda vs.. somutlayan **"Alan Hakimiyeti"** politikası, kitleler içinde teşhir edilmeli, böylelikle bütün bu vahşi uygulamalara maruz kalan halkların yalnız olmadıkları, bu politikalara karşı sessiz kalın-

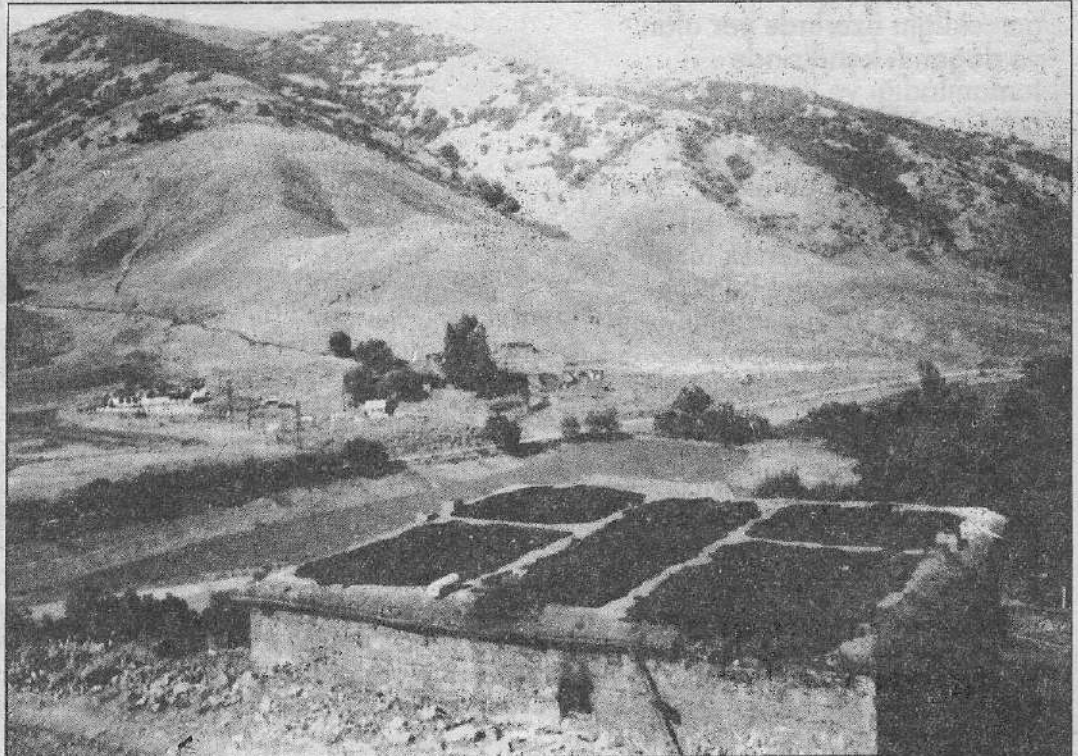
"Bu taburlar geniş bir bölgeyi taradıktan ve şüpheli köyleri yaktıktan ve şahısları kamilen imha ettikten sonra, 3 Kasım 1922 akşamı Hani'ye geldiler..."

mayacağı çeşitli eylem biçimleriyle dile getirilmelidir. Dersim'de ve bir bütün olarak T. Kürdistanı'nda uygulanmaya çalışılan **"Alan Hakimiyeti"**, yalnızca bölge halkına yönelen bir saldırı değildir. Üniversitede ve ortaöğretimde okuyan öğrenci gençlik, fabrikalarda çalışan işçiler de, bu saldırılardan nasibini almaktadır. Bu gerçeklik bilince çıkarılmalı ve bu bilinçten hareketle topyekün saldırıya karşı, topyekün direnişini derinleştirmeli ve genişletmeliyiz.

VIETNAM HALKI DİRENDİ, KAZANDI.

TÜRKİYE HALKLARI DA DİRENEREK KAZANACAK!

MAOİZM'LE YÜKLEN KAZANACAĞIZ ■

İdealizm ve materyalizmin konusu

tarihsel kökeni

Her felsefenin ve özellikle diyalektik materyalizmin temel sorunu; düşüncenin varlıkla, yani bilinçle madde arasındaki ilişki sorununu çözme biçimidir.

Tin mi (Ruh), yoksa doğa mı önce gelir? Evren, tanrı tarafından mı yaratılmıştır? Yoksa bütün öncesizlik boyunca var mıydı? Modern felsefenin, düşüncenin varlıkla ilişkisini oluşturan bir diğer yön olan, dış dünya ile düşüncelerimiz arasındaki bağlantının durumu nedir? Düşüncelerimiz gerçek dünyayı bilebilecek durumda mıdır? Yani bizim çevremizdeki dünya ve evreni düşüncelerimizle açıklayabilir miyiz? Bu soruları ele alış durumlarına göre filozoflar, daha ilkçağlarda iki ayrı kampa bölünmüşlerdir: İdealizm ve Materyalizm.

Konumuzu bu iki terim çerçevesinde inceleyeceğiz. İdealist; kelime itibarıyla "Ülküyle bağlanan, kötülüklerin bu ülküyle düzeleceğine inanan, düşüncenin vereceği zevklerden üstün tutan kimsedir." (2) Felsefi anlamda idealizm; "Tinsel aşamada, dorukta zihin vardır. Geri kalan herşeye anlamını veren değerini veren, zihindir. Biricik gerçeği zihin temsil eder, zihinle varolur. Yada tinsellikte olduğu gibi maddesel gerçeğin üzerinde yer alan ve doğanın kendisinde tamamladığı ve kendisini onunla açıkladığı üstün gerçeklik, zihin. Maddesel gerçeklik ancak bu üstün gerçeğin emrinde olur" (3)

Yani kabaca söylersek idealizm, nesneden önce bilincin geldiğini, nesneyi yaratanın bilinç olduğunu, bilinci yaratanında, tanrı olduğunu savunur.

İdealizmin aşırı kolu, işi, maddenin toptan yoksayılmasına kadar vardırır. Buna maddenin varlığını tanımayan idealizm de diyebiliriz, veya **subjektif idealizm** de denir. Bu anlayışın tek bir temsilcisi vardır. O da, Berkeley'dir. İdealizmin bir diğer çeşidi de

nesnel idealizmdir. Yani maddeyi ruh, dünyayı tanrı yaratmıştır.

Maddecilik (Materyalizm); Doğayı (maddeyi) birinci etken, ruhu ikinci etken sayar. Varlığa birinci, düşünceye ikinci planda yer verir.

Materyalist düşünceye göre; maddenin varoluşu ne tanrıya, ne de doğaüstü başka bir güce bağlıdır. Herşey maddenin kendisi ile başlar ve maddenin kendisine döner.

konusunda, farklı görüşler ortaya atılmışlardır. Evrenin ilk maddesi, Tales'e göre; "Su", Anaksimenes'e göre; "Hava", Heraklitos'a göre; "Ateş"tir. Bu düşünürler, maddenin hareket halinde olduğunu ve bir yaratıcıya muhtaç olmadığını belirtmişlerdir. Bundan ötürü bu düşünürler, ilkel de olsa- o dönemin materyalistleridir. Bununla beraber materyalist filozoflar, köleci devletin soylularına

çıkarlarını savunan, soyluların safında yer alarak, halk kültürü ve yaşamından elde ettikleri siyasal ve ekonomik kazanımları soylulardan yana değiştiren filozoflarda vardır. Bu filozoflar, filozofluk ünvanını, soylular düzeninin devamı için bir etiket olarak kullanmışlardır. Dönemin en önemli idealist filozofları, Pythagoras ve Platon'dur. Nesnel idealist olan Platon; Yunan soylularının, felsefe alanındaki temsilcisidir. Politik sosyal görüşlerin en tehlikeli, en gerici temsilcisidir. Bilge (kendisi gibi olanı kastederek), muhafız ve yüksek memurların yönettiği, köleci, aristokratik bir cumhuriyeti, "İdeal Devlet" olarak düşünür ve kölelere karşı nefretini gizlemezdi.

Felsefenin Yunan toplumunda yaşam bulması ne rastlantı, ne de bir lütuftur. Köleci yaşamın bir gereksinimi olarak doğan felsefe, kaynağını Yunan toplumunun ekonomik altyapısından alır. Bilginin türü ile sosyo ekonomik yapı arasında kopmaz bir nedensellik bağı vardır. Bilginin niteliğini de üretim ilişkileri belirler. Köleci toplumun idealist filozofları; mevcut düzenin devamını sağlamada büyük etkisi olan idealist düşünceyi savunurken, maddeciler filozoflar; düzenin, gelişmenin önünde engel olan yapılanmasından ve sömürücü niteliğinden dolayı, gerici düşüncelere karşı bilimsel olan, akılcı olan ve ezilen halkların yararına olan materyalizmi, ilkel de olsa savunmuşlardır.

Köleci devlet sisteminin bağrından doğan feodal devlet yapısı, kendinden önceki üretim ilişkilerini tasfiye ettikten sonra kendi siyasal iktidarını örgütlemişti. Feodal toplumda egemen güç, bilim ve eğitim üzerinde büyük etkisi olan KİLİSE'dir. Kilisenin politik iktidarı ele almasıyla da, felsefe uzun bir dönem tanrıbilimin (teolojinin) hizmetine girmiştir.

Ortaçağ felsefesi diye adlandırdığımız skolastik felsefe, yaklaşık bin yıldan fazla bir süreyi kapsayan

Felsefenin Yunan toplumunda yaşam bulması ne rastlantı, ne de bir lütuftur. Köleci yaşamın bir gereksinimi olarak doğan felsefe, kaynağını Yunan toplumunun ekonomik altyapısından alır. Bilginin türü ile sosyo ekonomik yapı arasında kopmaz bir nedensellik bağı vardır. Bilginin niteliğini de üretim ilişkileri belirler. Köleci toplumun idealist filozofları; mevcut düzenin devamını sağlamada büyük etkisi olan idealist düşünceyi savunurken, maddeciler filozoflar; düzenin, gelişmenin önünde engel olan yapılanmasından ve sömürücü niteliğinden dolayı, gerici düşüncelere karşı bilimsel olan, akılcı olan ve ezilen halkların yararına olan materyalizmi, ilkel de olsa savunmuşlardır.

Hayat ve bilinç olayları da dahil, tüm olayların ebedi ve değişmez kaynağı maddenin kendisidir.

Düşünce ile varlık arasındaki durumu farklı görüşleriyle açıklayan filozofların mücadelesi, üç bin yıl öncesine kadar gider.

İlkçağ felsefecileri olarak tanımlanan Yunan filozofları, köleci toplum yapısı içerisinde doğanın, evrenin ilk maddesinin ne olabileceği

karşı düşüncelerinin mücadelesini verirken, kimisi sürgün hayatına mecbur edilmiş, kimisinin eserleri meydanlarda yakılmıştır. Düşüncelerinde sonuna kadar direnenler ise katledilmişlerdir.

Materyalist filozofların cephesinde durum böyleyken, birde idealist cepheye gözatalım. Devleti, kölelerin ve ara katmanların üstünde gören, bir avuç köle sahibinin

dönemde etkili olur. "Roma İmparatorluğu'nun herşeyine varis olan kilise, Ortaçağa hükmeden büyük bir kuvvettir. Onun dışında asla kurtuluş yoktur. Onun ifade ettiği şekilde dogma, hakikattir. O halde bunu aramak, sözkonusu değildir. Hakikatin araştırılması, Hıristiyanlık için yoktur. Ortaçağ bakımından felsefe yapmak, dogmayı açıklamaktır. Onun sonuçlarını geliştirmektir. Onun doğruluğunu kanıtlamaktır!" (5) Görüldüğü gibi maddeye hiç yer vermeyen, onu anlama ve tanıma konusunda en ufak bir çaba sarfetmediği gibi, mistik yaşamı kendine hayat tarzı edinen Hıristiyan Sofistler zamana karşı öylesine karanlığa doğru gitmişlerdi ki, çağdaşları olan Arap filozoflarından, IX. yüzyıldan XII. yüzyıla kadar felsefe konusunda dersler almak zorunda kalmışlardır.

XIII ve XIV. yüzyıllarda kilisenin denetimi hemen her konuda egemenken, bilim ve teknik

zara karşısında, kiliseye hücum etmekten, onun maddi varlığını hançerlemekten ziyade, kiliseye karşı saygıda kusur etmemeyi yeğlemişlerdir. Bu durumlarıyla, insanlığı esir alan kilisenin yaşamını uzatmaya katkıları olurken, insanlık için pek katkılarından söz edilemez bu filozofların.

Bilimsel ilerlemelerin hız kazandığı XV. XVI. yy.'larda, kilise için tehlike çanları çalmaya başlamıştır. Gezegenlerin yollarını ve hareket kanunlarını bulan Kepler, dünyanın iki türlü hareketi olduğunu ve kendisine ait teleskopu ile Jüpiter'in uydularını keşfeden Galile, güneş sistemi konusunda ve daha birçok konuda ortaya atılan yeni fikirler, tutucu ve gerici feodal düzen tarafından ağır baskı ve yaptırımlara uğramışlardır. Feodal düzenin siyasal otoritesi olan kilisenin bilime karşı tahammülsüzlüğü, sonunun yaklaşmış olmasından, düzen olarak tarihin çöplüğüne karışma telaşından ileri gelmektedir.

Nasıl ki feodal toplum, köleci toplumun bağrında örgütlenip onu alt ettiyse, kapitalist toplumda feodal toplum içinde örgütlenip, feodal toplum yapısına son verdi. İlk ortaya çıkışında kapitalist toplum, geniş insan kitlelerinin desteğini almak için, gericiliğe karşı etkin mücadele verdi. Gericici, karanlık ve bilinemezci düşüncelere karşı, materyalist düşüncenin gücü ile savaştı. Ancak; diğer toplumlarda olduğu gibi kapitalist toplumda, alt yapısını sağlamlaştırdıktan sonra, ilerici sirtını dönerek gericiliğin çıkarlarını temsil etti.

Toplumsal olaylardaki bu alt-üst oluşlar yaşanırken, skolastik felsefenin temsilcileri savundukları düşüncelerin aynılığıyla gün ışığına çıkma cesaretlerini gösteremediklerinden, düşüncelerini örtülü bir şekilde bir süre daha savundular. Daha sonrada bilim ve teknik

alanında başdöndürücü gelişmeleri görmezden geldiler, yada bunları da sonuç olarak tanrıya bağladılar. Mekanik alandaki devrimi,

biyolojideki evrim teorisini, fizikte uzay üzerinde yoğunlaşan buluşları, kimyada atomun bulunuşunu hep küçümseyen idealist görüşün savunucuları (Buruno, Lucke, Berkeley, Hume, Compenella, Kant... vb.) bu bilimsel buluşlara rağmen, dünyanın bilinemez olduğunu, derinlemesine araştırmalarla onu anlamaya ve değiştirmeye insanın gücünün yetmediğini savunmaya devam ettiler.

18. yy.da idealist cepheye durum böyleyken, materyalistler mekanikçiydi. Çünkü bu çağda bütün doğa bilimleri arasında yalnız mekanik, yani ancak katı cisimlerin mekaniği, yerçekimi mekaniği gelişmişti. Biyoloji henüz yeni doğmuştu. Kimya henüz çocuktuktu. Bitkisel ve hayvansal organizmalar, salt mekanikle açıklanıyordu.

Bu materyalizmin ikinci özgül darlığı, dünyayı bir süreç olarak, tarihsel gelişme yolunda bir madde olarak kavramadaki yetersizliktir.

Doğanın sürekli hareket içinde olduğu biliniyordu. Ama çağın fikirlerine göre bu hareketin, yine aynı şekilde aralıksız sürüp giden bir çember olduğunu, hiçbirşeyin bu yüzden ilerleyemediğini ve sonuç vermediğini sanıyorlardı. Yeryüzünün evrimi, jeolojik yapısı, canlı varlıkların yalın olanından karmaşık olanına doğru evrim gösteren uzun bir süreç sonucu oldukları, bilimsel olarak konmuyordu. Bu durumda tarihsel olmayan doğa anlayışı da kaçınılmazdır.

"Hegel; Doğa, zaman içinde hiçbir gelişmeye elverişli değildir. Yalnızca çeşitliliğini uzay içinde açıp yayma olanağına sahiptir. Öyleki, içerdiği bütün gelişme derecelerini aynı zamanda birbiri yanısıra yayıp serer. Ve hep aynı süreçleri aralıksız durmadan tekrar etmeye mahkumdur" der. Hegel burada, kendi idealist düşünce çemberine doğayı sıkıştırıp esir etmeye çalışıyor. Bunca bilimsel oluşa ve binlerce bilimsel gelişmeye rağmen, sistem bunun böyle olmasını gerektiriyordu. Ve yöntem, sistem aşkına kendi kendine ihanet etmek zorundaydı. Ne yazık ki, tarihe aykırı bu görüşler, tarih alanında geçerliydi. Ortaçağ kalıntılarına karşı bin yıllık savaşım, sınıksız sınırlandırılıyordu. Ortaçağın barbarlık tarihi

basit bir kesintiye uğratılmış sayılıyordu. Tarihi yaratan binlerce olaydan hiçbirinin kavranılması istenmiyordu. Tarih olsa olsa belgeler ve

Doğanın sürekli hareket içinde olduğu biliniyordu. Ama çağın fikirlerine göre bu hareketin, yine aynı şekilde aralıksız sürüp giden bir çember olduğunu, hiçbirşeyin bu yüzden ilerleyemediğini ve sonuç vermediğini sanıyorlardı. Yeryüzünün evrimi, jeolojik yapısı, canlı varlıkların yalın olanından karmaşık olanına doğru evrim gösteren uzun bir süreç sonucu oldukları, bilimsel olarak konmuyordu. Bu durumda tarihsel olmayan doğa anlayışı da kaçınılmazdır.

örnekler hizmetini görüyor-du" (6)

Engels'in de belirttiği gibi, idealizmin felsefi alanda at oynatması ve kendi egemenliğini sürdürmesi karşısında çok ciddi bir muhalefetle karşı karşıya kalmamasının en büyük nedeni, maddeci felsefenin, diyalektik materyalist ve tarihsel materyalist silahlarından yoksun olmasından kaynaklanmaktadır.

Materyalist felsefeyi ölümden kurtaran Marksist felsefenin en büyük iki silahını, (Diyalektik materyalizm, tarihsel materyalizm) önümüzdeki sayıda inceleyeceğiz.

Dipnotlar!

- 1- K.Marx-F.Engels Felsefe İncelemeleri
- 2- M.Cachin Felsefe, Bilim ve Din
- 3- Lenin Felsefe Defterleri
- 4- Lenin Materyalizm ve Ampiryakritizm
- 5- A. Waber Felsefe Tarihi
- 6- F.Engels Ludwig Feuerbach ve klasik alman Felsefesinin Sonu ■

Nasıl ki feodal toplum, köleci toplumun bağrında örgütlenip onu alt ettiyse, kapitalist toplumda feodal toplum içinde örgütlenip, feodal toplum yapısına son verdi. İlk ortaya çıkışında kapitalist toplum, geniş insan kitlelerinin desteğini almak için, gericiliğe karşı etkin mücadele verdi. Gericici, karanlık ve bilinemezci düşüncelere karşı, materyalist düşüncenin gücü ile savaştı. Ancak; diğer toplumlarda olduğu gibi kapitalist toplumda, alt yapısını sağlamlaştırdıktan sonra, ilerici sirtını dönerek gericiliğin çıkarlarını temsil etti.

alanındaki türlü buluşlar ve ilerlemeler, kiliseyi hergün biraz daha köşeye sıkıştırıyordu. Ne yazık ki, dönemin reformcu filozofları bu man-

Sanata Bakış Açımız

Ne Olmalı?

Sınıflı toplumlarda, egemen olan sınıfın, içinde sanatında bulunduğu tüm üst yapı kurumlarına da egemen olduğu Marksist-Leninist-Maoist bir yasadır. Üretim ilişkileri, üretici güçlerin gelişmesinin önüne engel olarak çıktığında toplum bir devrime gebe dir. Tarih sahnesine bu devrimi gerçekleştirmek için çıkan sınıflar, varolan alt yapının belirlediği üst yapı kurumlarını da devirerek kendi üst yapısını kurar. Bu süreç alt-üst oluşun, devrimin kendisidir.

Her devrimin kendine ait ideologları, siyasetçileri ve sanatçıları vardır. Evrensel olarak ön plana çıkanlar, yerel boyutta yaşanan alt-üst oluşların dünya tarihine kazandırdığı değerlerdir. Her devrim istisnasız kendi ürünlerini vermiştir. Bir sınıf tarihin ilerleyen tekerleğinde devrimci misyonunu yitirirse, insanlığa verdiği ilerici katkıları da olamaz. Tam tersine insanın insan olarak yarattığı iyi olan, güzel olan ne varsa onu da yozlaştırmaya çalışır.

Burjuva devrimler çağında, burjuvazinin feodalizme karşı verdiği siyasal-ideolojik-ekonomik mücadele, kültür-sanat alanında da çok önemli kişilerin ortaya çıkmasına neden olmuştur. Bethowen, Goethe, Balzac vb. burjuva devrimleri sırasında kültür-sanat cephesinden burjuvazinin verdiği sınıf savaşına önemli katkıları olmuş sanatçılardır. O dönemde su veya bu oranda politik misyonları da vardı. Proletaryanın Marks ve Engels'le beraber bilimsel-sosyalizmle tanışması, hem sınıf mücadelesini hem de kültür-sanat alanında önemli eserler vermesini sağlamıştır. Ekim devriminde somutlanan Sovyet halklarının yarattığı birçok sanatçı da örnek verilebilir; Gorki, Mayakovski, Şolohov vb.

Ülkemiz somutunda devrimci kültür-sanat alanında belli bir kısırlıklar olduğu görülmektedir. Bunun nedenleri doğru olarak belirlendiğinde bu alanda ürün veren devrimcilerin çalışmaları doğru bir hatta girecek ve olumlu ürünler alınacaktır. Nedenlerin ön planda olanlarını koymalıyım. Ülkemizde yarı-feodal, üretim tarzı egemen oldu-

ğundan köklü bir burjuva kültürü yoktur. Varolan burjuva kültüründe emperyalizmle olan yarı-sömürge ilişkilerden dolayı gerici, yoz emperyalist kültürdür. Bir yandan feodal düşünce tarzı, diğer yandan emperyalist yozluk, geniş bir küçük burjuva katmanını da bu tabloya ekleyince ortaya çıkan "arabesk" anlayıştır. Bugün ülkemizde egemen olan da bu anlayıştır. 68'in devrimci atılımı, bu çarpasık anlayışa cılızda olsa karşı koymuştu.

Ancak 12 Mart darbesinin ve ardından öncünün ve diğer devrimci örgütlerin aldığı yenilgiler mücadeleyi sekteye uğrattığından çıkışın etkileri bu alanı fazla sarsamadı. Mücadalenin 80'e doğru yeniden ivmelenmesi, (ancak siyasal perspektiften yoksunluğu anti-fasist, anti-emperyalist çerçeveye sınırlanması, bu kabuğu asmaması gibi olumsuzluklarda gözardı edilmeden) yine bu alanda proleter nitelikli, kalıcı ürünlerin, değerlerin ön plana çıkmasına neden olmuştur. Küçük burjuva devrimciliğinin tutarsız cokusunu, birçok sanat adamını etkilemiş, onların kendilerine devrimci misyonunu vermesini sağlamış ama 12 Eylül Askeri Fasist Cuntasıyla yine bu kesim çok kolay bir şekilde sindirilmiştir. Bunda en büyük etkende 12 Eylül'de Öncünün ve diğer devrimci örgütlerin yenilgisidir.

80 sonrasında bu yenilgi, küçük burjuva sanatçılarda kendini sorgulama, yapılanın, edilenin, kısacası mücadelenin hesabını çıkarma adına mücadele karalanmıştır. Toplumsal sorgulama yerine bireyin sorgulanması geçmiş, küçük burjuva karamsarlığı yayılmaya çalışılmıştır. Cinsellik, ufak çıkar ilişkileri, alkol vb. toplumsal ilişkilere indirgenerek yenilginin faturası devrime çıkarılmıştır. Onlara göre devrim boş bir hayaldir. Ülkemizin sosyo-ekonomik karakteri (yarı-feodal, yarı-sömürge) sürekli bir krizin olmasını ve devrimci durumun sürekliliğini beraberinde ge-

tirdiğinden devrimci hareketlilik yeniden yükselmiş, mücadele bayrakları ve sloganları kendini kısa sürede göstermiştir. (Fabrikalarda grevler, okullarda gösteriler, cezaevlerinde direnişler, kırlarda ve şehirlerde patlatılan silahlar.) Bunun etkisi kendini sanat-kültür alanında da göstermiş, alternatif devrimci-sanat kültürü önce yukarıda anlatılan yığınlığı eleştirerek kendisini geliştirmeye başlamıştır. Yazılan-çizilen-söylenen eserlerde, bu konuda bir çok eleştiri yapılmıştır. Örgütsüz, apolitik (aslında burjuva anlamda politik) sanat anlayışına karşı teorik savaşında verilmiş, halende verilmektedir.

Yukarıda esas olarak anlatmak istediğimiz şey şudur; Tarihi ilerleten sınıf savaşımı, insanın maddi yaşamını değiştirdiği gibi, düşünsel yapısını da değiştirir. Tarihin çizdiği zigzaglar, geçici yenilgiler-duraklamalar-ilerlemelerin insanın düşünsel yapısında yarattığı etkilerdir. Ülkemiz özgülünde verdiğimiz örneklerden de anlayacağımız gibi insanı üretken kılan mücadeledir. Doğru hatta ilerleyen siyasal savaşım kültür-sanat anlayışını, ürünlerini ve bu alanda çalışan devrimci sanatçıları da doğru hatta sokacaktır. Sanat; ne sanat içindir, ne de toplum içindir. Sanat, devrim içindir. Toplum için sanat, ancak toplumda sınıfların olmadığı tarih kesitlerinde doğrudur. Yani ortak-komünal sistemlerde (ilkel-komünal ve komünist toplum) geçerlidir. Sınıflı toplumlarda sanat toplum içindir anlayışı, sınıfları reddetdiğinden doğru bir perspektif değildir.

Sanatçının, yukarıdaki ortaya konan görüşe göre örgütlü olması gereklidir. Ancak örgütlü bir sanatçı devrimin gerekleri için kendini üretecektir. Eğer proletarya insanın emeği üzerindeki tüm baskıları, engelleri ortadan kaldırmak için yola çıkıyorsa, proletaryanın verdiği mücadele, sanatçıyı da özgürleştirecektir.

Ülkemizde devrimin yolu HALK SAVAŞI'dır. Sanatçılarımız, kendilerini bu güncel (taktik) ve stratejik hedeflere göre eğitmeliler ve bu yönde mücadelenin sıcaklığında yer almalıdırlar. Öncünün plan ve hedefleri doğrultusunda, nasılsıradan bir parti üyesi çalıştığı alanda kendi katkılarını sunarken (kendi özgüllüğünde, savaşın, illegalitenin, program ve planlar etrafında) sınırlamıyorsa, sanatçı da sınırlanmamalıdır. Sınıfsal içerikle ürünlerini donattığında bu onu bilakis zenginleştirecek, bugünden yarımlara miras bırakacaktır. Ürünleri, değerleri halkın ürünleri ve değerleri olacak, halkın o muazzam belleğine kazınacak ve unutulmaz olacaktır. Bu söylediklerimiz meşhur olma değildir, sınıf savaşında en ufak taşları atanların bile insanlık deryasında yer aldıklarının ifadesidir.

Savaşımız HALK SAVAŞI'dır, devrimimiz DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ'dir. Sanatçılarımız kendilerini bu perspektifle donatmak ve proletarya etrafında kenetlenen diğer katmanları, halk cephesinde, devrim cephesinde yer alan tüm kesimlerin değerlerini sanatında işleyebilmelidir. İçerisinde sosyalist kültür-sanat anlayışını da barındırmakla beraber HALK SAVAŞI gerçekliğinden yola çıkarak ürünlerinde geniş kesimleri unutmamalıdır. Yaptığı müziğin, romanın, resimin, vs. halkın kendi gerçekliğini, kavramasına ve kavratılmasına yönelik, halk sanatı olmalıdır.

Sonuç olarak; devrim yapmak bir sanattır, proletaryanın öncü kurmayı da bu yapının ilmi ilmi işleyicisidir. Kitleler ise bu eserin sahibidir. Bizlerde bu eserin bir parçasıyız. Devrim için yola çıkan herkes, bireysel çalışmasını bu toplumsal davaya adanmalıdır. Kurtuluş, bizlerin her alanda örgütlü, planlı çalışmamızla gerçekleşecektir. Kültür-sanat cephesinde de atılacak kursunlar önceden hedeflenmiş, gezi-gözü önceden planlanmış olmalıdır ■

KIZIL KAYALAR

Luo Kuangpin
Je Yang
Yiyen adlı

iki Çinli devrimcinin yazdığı "Kızıl Kayalar" adlı eserin tanıtımını yapmaya çalışacağız. Eser 1947-1949 yılları arasındaki dönemde Çunking adlı bir bölgede geçmektedir. Bu bölge Pekin'in kurtuluşundan ve 1 Ekim 1949'da Çin Halk Cumhuriyeti'nin ilanından sonra kurulan bir bölgedir. Yani Çin'in son kurtarılan bölgelerindedir. Çin'li Komünistlerin bu bölgede Çan Kayşek faşizmine karşı mücadelesi, ülke genelindeki siyasi, askeri, ekonomik durumlarda bağlantılı olarak ele alınmaktadır.

Çunking bölgesi geniş sanayi alanları olan, nüfusu bir milyonun üstündeki Çunking sınır şehriyle şehrin dışında çelişkilerin şiddetlendiği dağlık kırsal alanlarıyla Çin'deki halk savaşını canlı örnek ve tecrübelerle göstermesi açısından güzel bir örnek. Bu, özellikle bize ÇKP'nin şehirlerdeki parti faaliyeti ve kırsal faaliyeti hakkında da bilgi vermekte, zengin tecrübeler aktarmaktadır. Ama esasta roman, "Beyaz Saray" ve "Mağara" adlı toplama kamplarında geçmektedir.

Her süreçte, her olayda, her durumda olduğu gibi toplama kamplarında da iki zıt güç, yön, birbirlerini alt etmek için mücadele etmektedir. Bu çelişik sürecin bir yönünü Çin'li komünistler ÇKP ve MLM oluştururken diğer yönünü gene bir bütün olarak işkenceci Guamintang elemanları, Çin Komprador burjuvazisi, toprak ağaları ile dünya emperyalist sistemi oluşturmaktadır. Çan Kayşek faşizminin her türden maddi araçları vardır ama, çürümüş bir sistemi, eskiyi, ölmekte olanı temsil etmeleri onların, nihai sonları

açısından önemli bir olgudur. Toplama kamplarındaki komünistlerin ise, yeniyi, doğruyu temsil etmeleri Marksizm-Leninizm-Maoizm gibi bilimsel bir teorileriyle donanmaları, ÇKP şahsında bu teorinin doğruluğuna sonsuz güvenleri ve buradan aldıkları büyük güç dikkat edilmesi gereken bir olgudur.

İşte bu eserde bu iki yönün, gücün çatışmasının toplama kamplarındaki yansımaları görürüz. Partinin, mücadelenin diğer alanlarında olduğu gibi toplama kamplarında da önderlik etmesi, örgütleyici, toparlayıcı fonksiy-

Romanın bu yönü, proleter devrimcilerle paralı uşakların, burjuvazi ile proletaryanın arasındaki taban tabana zıtlığı bize vermektedir. Aslında verilen proleteryanın yeniliği, ilericiliği ve dinamikliği, burjuvazinin ise eskiliği, gericiliği ve çürümüşlüğüdür.

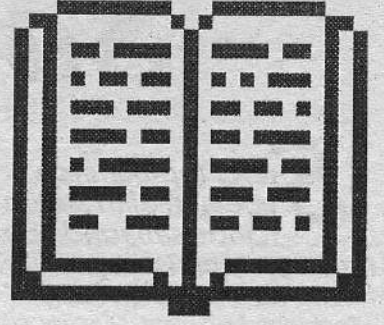
onlarını yerine getirmesi mücadelenin bir görevidir. Komünistlerin destansı direnişi, bu direnişin altındaki nedenler anlaşıldığında okuyucu için daha anlamlı ve daha kavrayıcı olacaktır.

Eserde üstünde durulması gereken bir diğer yönde, daha önce belirttiğimiz şehir çalışmalarına

ilişkin zengin deneyimlerle dolu olmasıdır. Şehirlerde çalışan kadroların illegalite açısından, siyasi, ideolojik açıdan ilkeli parti yaşamları her devrimcinin içselleştirmesi gereken önemli tecrübelerdir. Gevşekliğin, hatanın, disiplinsizliğin yol açtığı zararlar (devrim, halk, parti açısından) görülecektir. Kadroların belli bir süre şehirde çalıştıktan sonra, kırsal faaliyete gönderilmeleri, şehirdeki parti çalışmalarının sürekliliği, partinin ve partililerin güvenliği yönünde alınan doğru bir karardır. İşte ciddiyetle üzerinde durup faydalanılması gereken çok önemli bir tarihi tecrübe daha.

"Kızıl Kayalar" da sınıf mücadelesinin keskinleştiği koşullarda ihaneti ve sonsuz fedakarlığı görmekte mümkün. Toplama kamplarında, işkencehanelerde, günlük parti çalışmalarında, işkence, ölüm ve daha birçok şeye bilimsel ve tarihsel haklılıklarıyla göğüs geren komünistleri görebiliriz. Ama aynı zamanda devrimci mücadele içinde olan; ama halk için değil, kendi bireysel çıkarları için mücadele de olan ve koşullar oluştuğunda ihanet eden tiplerini de eserde görmek mümkün. Romanın bu tiplerini ele alması her devrimci için uyanıklığı arttırıcı, objektifliği dile getiren öğretici örneklerdir. KP'nin içindeki bu mücadelenin yanı sıra faşizmin istihbarat ve işkenceci elemanlarının ruh halleri, düşünce şekilleri ve yaşam tarzlarının verilmesi de dikkat edilecek noktalar dandır.

Romanın bu yönü proleter devrimcilerle paralı uşakların burjuvazi ile proletaryanın arasındaki taban tabana zıtlığı bize vermektedir. Aslında verilen proletaryanın yenil-

liği, ilericiliği ve dinamikliği, burjuvazinin ise eskiliği, gericiliği ve çürümüşlüğüdür.

Eserin önemli ve diğer eserlerden farklı olmasını sağlayan bir diğer yön ise, zaman zaman teorik belirlemelerin yapılmasıdır. Bu belirlemeler kimi zaman kahramanların ağzından kimi zaman ise olayların doğal gelişimi içerisinde verilmektedir.

Çunking şehrinin kurtarılması sırasında yaşananlar halk savaşının şehir-kır diyalektiğini vermektedir. Kadın-erkek ilişkisinin devrimci mücadele içerisindeki olumluluğu devrimciler açısından perspektif sunucu niteliktedir.

Eserde sade bir anlatım tercih edilmiştir. Doğa tasvirleri çok kısa yapılmış ve direkt konuya girilmiştir. Zaman zaman konulan şiirler anlatımı zenginleştirip güçlendirmiştir.

Sonuç olarak;

Büyük Çin devriminin hangi koşullarda gerçekleştirildiğini, devrimin oluş sürecini ve bu süreçte etkili olarak yer alan partinin ve partili bireylerin; olay ve olgulara, karşılıklarına çıkan olumsuzlara karşı tepkilerini gerçekçi ve yalın bir anlatımla veren bu yapıt, bugün ülkemizde de aynı nitelikte karşımıza çıkan ve çıkabilecek olan sorunlara bakış açımızı olumlu yönde etkileyecek bir roman olarak karşımıza çıkıyor. Bu anlamda "KIZIL KAYALAR" mutlaka okunması gereken bir kitap ■

Devletin Köpekleri Tartışma Yarattı:

ANAP'lı Nedim Budak mecliste konuşması sırasında "Devlet memuru köpeklere, memurlar ısırıldı" dedi.

Meclis Plan ve Bütçe Komisyonu, toplam 4 milyon memur ve emekliye zam yapılması için hükümete altı ay süreyle kanun hükmünde kararname çıkarma yetkisi veren kanun tasarısının görüşülmesi esnasında ANAP'lı Nedim Budak 18 Ocakta Tüm-Haber-Sen'in İstanbul'da yaptığı eylem sırasında polis köpekleriyle memurların dağıtıldığını hatırlatarak; "Devlet memuru köpeklere, memurlar ısırıldı" ifadesini kullandı. Budak'ın bu sözleri komisyonu bir anda karıştırdı. DYP Manisa Milletvekili Yahya Uslu; "güvenlik güçlerine hakaret ettiniz. Sözlerinizi geri alın" diyerek bağırdı. Tartışmalara tokmağını vurarak müdahale eden başkan İlyas Aktaş, Budak'ın sözlerini geri almasını istedi. Aktaş; "konuşmanın sırasında devlet memuru köpekler ifadesini kullandınız. Lütfen sözlerinizi tashih edin" dedi. Budak'ta "tashih edeyim efendim" diye başladığı sözlerine; "ben devletin yetiştirdiği köpekler demek istedim. Devletin köpeklerinden mi yanasınız yoksa devlet memurlarından mı yanasınız? Devletin köpeklerini kim yetiştirdi?" dedi. Adam haklı efendim! Devletin köpeklerini kim yetiştiriyor. Bu köpekler devlet tarafından yetiştirilip devletin dağlarında, sınırlarında, sokaklarında, köy yakıp adam mı vuruyorlar?...cık cık cık. Hayvanlara hakaret etmeyelim. Gerçek bir it böyle yapar mı? onu ancak siz bilirsiniz, iti itten, ayırdatmasını.

İstiklal Marşı Yerine Cenaze Marşı:

Batmanspor'un Adanasporla oynadığı maç öncesi şehir stadından istiklal marşı yerine Chopin'in Cenaze marşı çalındı. Maçı izlemeye gelenler şehir stadında cenaze marşını ayakta dinlediler. Batman Gençlik İl Spor Müdürlüğü yetkilileri jandarma alay komutanlığından ilk kez istenen istiklal marşının yayın cihazına denenmeden konulduğunu söylediler.

Ee Jandarma alay komutanlığından kaset istenirse jandarmada en fazla dinledikleri kasedi yollar tabi ki.

Tansu ağladığı için (!)

Türk-İş Başkanı Bayram Meral "Çiller ikide bir ağladığı için yumuşuyoruz. Bu yüzden hep geri adım atıyoruz" dedi. Bayram Meral; "Çiller, konuta her gittiğimde memleketin hali şöyle kötü, böyle kötü diyerek ağlıyor. Bizde kadına saygımız olduğundan yumuşuyoruz ve geri adım atıyoruz. Ama uyandık, artık onun gözyaşlarına kanmayız" dedi.

Adam uyanmış artık. Tabii uyanık adamın hali bir başka oluyor. Öyle değil mi siz ne dersiniz?" Diğer yandan evvelki gün bütün gazete manşetlerinde yine Tansu hanım. O da ne! yine ağlıyor. Yahu bu kadın gerçekten ana yüreğine sahip ha. Bakalım yine niçin ağlamış: DYP grubunda konuşan Çiller "memurlarımıza, emeklilerimize acıyorum. Onlar ezilmişlerdir (Yapma yaa!) İçimde büyük bir acı var." Vah vah!" deyip başlamış ağlamaya. Çiller'le birlikte grup Başkan Vekili İhsan Saraçlar ve bazı DYP'lilerde gözyaşlarını tutamamış. Ne kadar hüznü değil mi? Ama suç hep bizim. Biz başbakanımızı ağlatmamalıyız canım. İkide birde köylerimiz yakılıyor, insanlar kaçırılıp kaybediliyor, biz açız, işsiziz deyipte sokaklara dökülmemeli başbakanımızı da ağlatmamalıyız. Zaten oğlu Mert yüzünden iyice üzülüyor. Birde biz üzmemeli. Yoksa seksi (Dünya kamuoyunda en seksi bayanlar arasına gösteriliyor) ve ana yürekli bacamızın üzüntüden kulakları bozulur elleri tutmaz da ezanı duymaz, bayrağı tutamaz. Zira ezan-bayrak lafını ağzından hiç eksik etmiyor.

Silahlı Kültür Bakanı

ABD'ye kaçak olarak götürülen heykel başını almaya giden Kültür Bakanı Timuçin savaş havaalanında üç tabancayla yakalandı. Şimdi kültürle silah ve bakanın biraraya gelmesi nasıl oluyor. Ben söyleyeyim. Şöyle oluyor; Bakan MGK kararı gereğince keltur, kültür, kulture nasıl yazılırdı ya bu? Neyse unuttum. İşte onu, aslanlar gibi savunmak için vatanın, milletin bölünmez keltur'unu, Amerikan kültür'ünü, arabesk keltur'unu, Osmanlı keltur'unu korumak için silah getirip bakanlık görevlilerine dağıtacak herhalde.

.....İncik..... boncuk.....

"Faili meçhul cinayetlerin çözülmemesi devletin ayıbıdır"
İnsan Hakları Bakanı Azimet Köylüoğlu
"Seçimler olmazsa sokaklar devreye girer"
Hüsamettin Cindoruk
"İtalya'dan savcı getirerek pislik temizlenmez"
Yahm Erez
"İş bitmeden paranın tamamını ödeme"
Engin Civan

OKURA

Dergimizin her sayfası olduğu gibi bu sayfasıda size aittir. Bu nedenle yazı, şiir, resim, karikatür çalışmalarınız veya arşiviniz varsa dergimize göndermenizi bekliyoruz.

Mizah sayfasının bir isminin olması gerektiğini düşündük. Çeşitli alternatifler vardı fakat okuyucularımızla birlikte karar vermenin doğruluğuna inandık. Bu konudaki önerilerinizi bekliyoruz.

Dostça Selamlar

Onları Anmak; Biraktıkları Bayrağı Aynı İnanç ve Kararlılıkla Hedefe Taşımaktır

Ölen Yoldaşlar İçin

Sizki canınızı verdiniz halkımız için

Siz ki herşeyinizi verdiniz

bu kavga uğruna Göğsümüzde onurla

dalgalanan

Kavganın bayrağına siz ki al rengini

verdiniz

Ey, ölümsüz halkımız için

toprağa düşenlerimiz

Ey, yüce oğulları

halkımızın

Gururla ve sabırla

dinlenin şimdi

Kavganızı sürdürüyor

yoldaşlarınız...

İbrahim KAYPAKKAYA

Ocak ayı, enternasyonal proletarya ve çeşitli milliyetlerden Türkiye proletaryasının çok değerli önder kadrolarını şehit verdiği, acılarıyla dolu bir aydır.

Dünya proletaryasının ve ezilen halkların öğretmeni Lenin, mücadelesini ve bilincini bizlere miras bırakarak, Ocak ayında bedenlen aramızdan ayrıldı. Karl Liebknecht, Rosa Lüksemburg ve daha nice önder bu ayda ölümsüzleşti.

Sınıf bilinçli Türkiye proletaryası için Ocak ayı, kendi kayıpları açısından da

acılarla doludur. Mustafa Suphi ve 14 yoldaşının katledilmesi, proletarya partisinin kurucularından Ali Haydar Yıldız'ın Vartnik baskınında şehit düşmesi, proletarya partisinin kuruluşunda aktif olarak çalışan Meral Yakar'ın yaralı iken işkencede katledilerek ilk kadın şehit olması, yine öncünün önder komutanlarından Atilla Özkan'ın Zeytinburnu'nda çatışmada şehit düşmesi, Kandıra baskınından sonra komünist devrimcilere yönelik vahşi saldırılarda Metin Kaya'nın katledilmesi hep ocak ayına rastlar.

Enternasyonal proletaryanın ve Türkiye proletaryasının verdiği devrim mücadelesinde ölümsüzleşen devrimcilerin Ocak ayında yoğunlaşması nedeniyle, proletarya partisi bu ayı, "Parti ve Devrim Şehitlerini anma Ayı" olarak değerlendirmişti. Yüzlerce şehidin tek tek anılmasının zorluklarından, aynı idealler için şehit düşen devrimcilerin birlikte anılmasının daha anlamlı olacağı düşüncesinden hareketle bu karara varılması; şehitleri anmayı, bir ayı sınırlamak anlamında yorumlanmamalıdır. Şehitleri anmak, onların bıraktığı bayrağı aynı inançla ve kararlılıkla hedefe taşımaktır, şehit düştükleri yolda sonuna kadar savaşmaktır. Ocak ayında tüm devrimci şehitlerini saygıyla anarken mücadeleleri, mücadelemizdir diyoruz.

MANUEL DEMİR

Manuel Demir, Ermeni milletine mensup, yoksul bir ailenin çocuğu olarak 1962 yılında Kayseri'de doğdu. Manuel henüz çocukken ailesi İstanbul'a göçetti.

İstanbul Semerciyen Ermeni Lisesi'nde öğrenciyken MLM ve onun Türkiye kolu olan İbrahim Kaypakkaya'nın siyasi düşüncesini öğrendi. Öğrenci gençliğin siyasi faaliyetinde yer aldı. Okuldan sonra illegal alana geçip profesyonel devrimcilğe başladı.

12 Eylül Askeri Faşist Cuntası'nın baskı ve saldırılarının yoğun olduğu dönemde 1981'de yakalanarak işkencelerden geçirildi. İşkencelerdeki kararlı ve inançlı tutumuyla, düşmanı kendi kalesinde yenilgiye uğrattı.

Tutuklanan Manuel, düşmanın cezaevinde uyguladığı baskı ve kişiliksizleştirme politikalarına karşı ön saflarda militanca mücadele verdi. 1986'da zindandan kurtulunca kararlı bir biçimde Öncü'nün mücadele saflarına katıldı. Samimiyeti, alçakgönüllüğü, dürüstlüğü ve kararlılığıyla; çalışkan, disiplinli ve özverili yapısıyla komünist yaşama örnek bir kişilik olan Manuel Demir, Türkiye Proletaryasının öncü kurmayının İstan-

bul İl Sekreteri oldu.

Dostların yüzünü güldüren, düşmanı endişelendiren Kandıra baskınına katılan Manuel Demir ideolojik sağlamlığı ve devrimci yaratıcılığıyla zor koşullarda başarının adı oldu. Kandıra baskını sonunda 24 Ocak 1988'de infaz timlerince evine yapılan baskında yakalanan Manuel Demir, işkenceden geçirildikten sonra kurşunlanarak öldürüldü. Onu katledenler onu yenemediler. Özgürlük yürüyüşünün kızıl gültü Manuel kavgamızda yaşıyor.

KARL LIEBKNECHT

Alman sosyal demokrasinin kurucularından Wilhelm Liebknecht'in oğlu olan Karl, 13 Ağustos 1871'de Leipzig'de doğdu. Leipzig ve Berlin'de hukuk ve ekonomi okudu. Berlin'de avukatlığa başlayan Karl Liebknecht, özellikle kaçak Rus devrimcilerinin savunmalarını üstlenerek, siyasal davalarda yoğunlaştı. SPD'ye üye olarak politikaya adım attı. Gençlere anti-militarist eğitim verilmesi gerektiğini savunarak, parti içinde savaş ve ordu karşıtı bir kampanya başlattı. Bir süre hapis yatan Liebknecht, II. Enternasyonel'e bağlı Gençlik Enternasyonelinin de başkanlığını yaptı. Yayımladığı "Asıl Düşman Kendi Ülkemizde" bildirisi ve 1 Mayıs 1916'da Postam'da düzenlediği savaş karşıtı mitingle çerçevesini Rosa Lüksemburg'un oluşturduğu Grup Enternasyonel'in örgütlenmesinde etkin bir rol oynadı.

Sosyolist geçinen, gerçekte sosyal-şoven olan, Alman sosyal Demokrat Partisi'ne (SPD) cepheden savaş açan Liebknecht, 9 Kasım 1918'de, Sosyal Demokrat Scheideman'ın Cumhuriyeti ilan etmesinden iki saat sonra, aynı sarayın balkonundan, Grup Enternasyonel (spartaküs) adına "proleter devrimi" ilan etti. Rosa Lüksemburg'la birlikte Rote Fahne'nin (Kızıl bayrak) yayın yöneticiliğini yaptı, 30 Aralık'ta Komünist Partisi'nin KPD kuruluşunda bulundu. 15 Ocak 1919'da, Rosa Lüksemburg'la birlikte, SPD'li İçişleri Bakanı Meske'nin emrindeki polis kuvvetleri tarafından öldürüldü.

Lenin'le aralarında bir çok konuda görüş ayrılıkları olmasına rağmen, sonradan Amanya Komünist Partisine dönüştürecekleri, Spartaküsler Birliği adlı devrimci grubu oluşturarak emperyalist savaşı devrimci iç savaşa dönüştürmek için çalıştılar. SPD'nin sosyal-şoven politikalarını teşhir ettiler ve komünizm mücadelesinde şehit düştüler. Karl Liebknecht ve Rosa Lüksemburg, mücadeleleriyle dünya devrimleri tarihine enternasyonal devrimciler olarak

